Înțelepciunea lui Salomon

Teologie pentru azi
București
2017

Ediția de față este o ediție online gratuită.

Am tradus textul cărții conform LXX, ed. Alfred Rahlfs, 1935, inclusă în Bible Works 10.

Sfânta Frescă
de pe coperta primă
am preluat-o de aici[1].

[1] A se vedea:
https://cdn.shopify.com/s/files/1/1136/4188/products/Prophet_Solomon_icon_1024x1024.jpg?v=1485989485.

Capitolul 1

1. Iubiți dreptatea, cei care judecați pământul! Gândiți pentru [voia] Domnului în bunătate și, în simplitatea inimii, căutați-L pe El!

2. Căci Se află celor care nu Îl ispitesc pe El și Se arată celor care nu sunt necredincioși Lui.

3. Căci gândurile cele necinstite îi depărtează de Dumnezeu și, ispitind, puterea mustră pe cei fără de minte.

4. Că întru sufletul cel cu rea iscusință nu va intra înțelepciunea și nici [nu] va locui în trupul celui vârât [în] păcat[2].

5. Căci Duhul Sfânt al învățăturii va fugi de vicleșug [Ἅγιον γὰρ Πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον] și Se va ridica și va pleca de la gândurile cele fără de înțelegere și, venind[3], va mustra nedreptatea.

6. Căci Duh iubitor de oameni [este] înțelepciunea [φιλάνθρωπον γὰρ Πνεῦμα σοφία] și nu va nevinovăți pe cel blasfemiator din buzele sale [καὶ οὐκ ἀθῳώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ]. Că Dumnezeu [este] martor rinichilor săi [ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεὸς] și inimii sale [este] supraveghetorul cel adevărat [καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπος ἀληθὴς] și auzitorul limbii [καὶ τῆς γλώσσης ἀκουστής] [sale].

7. Că Duhul Domnului a umplut lumea [ὅτι Πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκεν τὴν οἰκουμένην] și *Cel care ține toate* are cunoaștere a glasului [καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γνῶσιν ἔχει φωνῆς].

8. Pentru aceea, vorbind cele nedrepte,

---

[2] În trupul celui care păcătuiește.

[3] La cel care păcătuiește.

nimeni nu are să ascundă și nici nu are să treacă de El, mustrându-l dreptatea.

9. Căci în sfaturile celui neevlavios cercetare va fi și auzul cuvintelor lui către Domnul va veni, întru dovedirea fărădelegilor sale.

10. Că urechea râvnei aude toate [ὅτι οὖς ζηλώσεως ἀκροᾶται τὰ πάντα] și zgomotul cârtirilor nu-l ascunde [καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ ἀποκρύπτεται].

11. Așadar, feriți-vă de cârtirea cea nefolositoare și cruțați-vă limba de clevetire! Că spunerea pe ascuns, cea deșartă, nu va merge, și gura, mințind, omoară sufletul [στόμα δὲ καταψευδόμενον ἀναιρεῖ ψυχήν].

12. Nu râvniți moarte în rătăcirea vieții voastre și nici [nu] trageți pieire în faptele mâinilor voastre!

13. Că Dumnezeu moarte nu a făcut [ὅτι ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν] și nici [nu] Se bucură în[tru] pieirea celor vii [οὐδὲ τέρπεται ἐπ᾽ ἀπωλείᾳ ζώντων].

14. Căci a zidit întru a fi toate [ἔκτισεν γὰρ εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα] și cele mântuite [sunt] facerile lumii [καὶ σωτήριοι αἱ γενέσεις τοῦ κόσμου] și nu este în[tru] ele otravă de moarte [καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου], nici Iadului împărăție pe pământ [οὔτε ᾅδου βασίλειον ἐπὶ γῆς].

15. Căci dreptatea este fără de moarte [δικαιοσύνη γὰρ ἀθάνατός ἐστιν].

16. Și cei neevlavioși [cu] mâinile și cu cuvintele l-au chemat pe el „prieten”[4], [dar] gândindu-l pe el s-au topit. Și făgăduință au pus către el, că vrednici sunt părții aceleia a fi.

---

[4] În *Biblia de la 1688* se spune că e vorba despre *Iad*.

Capitolul 2

1. Căci au zis în[tru] ei și negândind în mod drept: „Este puțină și dureroasă viața noastră și nu este vindecare în moartea omului și nu a fost cunoscut cel care s-a întors din Iad [καὶ οὐκ ἐγνώσθη ὁ ἀναλύσας ἐξ ᾅδου].

2. Că[ci] pe nepregătite ne-am făcut [ὅτι αὐτοσχεδίως ἐγενήθημεν] și după aceasta vom fi ca nefiind [καὶ μετὰ τοῦτο ἐσόμεθα ὡς οὐχ ὑπάρξαντες] [cândva][5]. Că fum [este] suflarea în nările noastre [ὅτι καπνὸς ἡ πνοὴ ἐν ῥισὶν ἡμῶν] și cuvântul [este] scânteia în mișcarea inimii noastre [καὶ ὁ λόγος σπινθὴρ ἐν κινήσει καρδίας ἡμῶν],

3. care, stingându-se [οὗ σβεσθέντος], cenușă se va face trupul [τέφρα ἀποβήσεται τὸ σῶμα] și duhul se va vărsa ca un aer nematerial [καὶ τὸ πνεῦμα διαχυθήσεται ὡς χαῦνος ἀήρ].

4. Și numele nostru va fi uitat cu vremea și nimeni [nu] va [mai] pomeni lucrurile noastre și va trece viața noastră ca urma norului [καὶ παρελεύσεται ὁ βίος ἡμῶν ὡς ἴχνη νεφέλης] și ca negura se va împrăștia, îndepărtată de razele soarelui și de căldura sa îngreunându-se.

5. Căci trecerea umbrei [este] vremea noastră [σκιᾶς γὰρ πάροδος ὁ καιρὸς ἡμῶν] și nu este întoarcere sfârșitului nostru [καὶ οὐκ ἔστιν ἀναποδισμὸς τῆς τελευτῆς ἡμῶν], că s-a pecetluit și nimeni [nu] se întoarce [ὅτι κατεσφραγίσθη καὶ οὐδεὶς ἀναστρέφει].

6. Așadar, veniți și să ne bucurăm de cele care sunt bune și, cu nerăbdare, să ne folosim [cu] zidirea ca în tinerețe!

---

[5] Ca și când n-am fi fost vreodată.

7. De vin de mult preț și de miruri să ne umplem și să nu ne treacă pe noi floarea primăverii [ἄνθος ἔαρος]!

8. Să ne încingem [cu] florile trandafirilor mai înainte [ca ele] să se veștejească!

9. Nimeni [dintre] noi să [nu] fie fără parte, de a noastră înfumurare pretutindeni să lăsăm semnele veseliei [τῆς ἡμετέρας ἀγερωχίας πανταχῇ καταλίπωμεν σύμβολα τῆς εὐφροσύνης], că aceasta [este] partea noastră și acesta [este] sorțul!

10. Să asuprim pe nevoiașul cel drept, să nu crutăm văduva și nici de bătrânețile de ani mulți ale bătrânului să nu ne rușinăm.

11. Și să ne fie nouă tăria [și] legea dreptății! Căci cel slab [și] cel netrebnic este certat.

12. Să-l pândim pe cel Drept[6], că neplăcut ne este nouă și se împotrivește lucrurilor noastre și ne reproșează nouă păcatele legii și ne prevestește nouă păcatele învățăturii noastre.

13. Făgăduiește a avea înțelepciunea lui Dumnezeu și «slujitorul Domnului» pe sine se numește.

14. S-a făcut nouă întru dovada gândurilor noastre [ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν]. Greu ne este nouă și văzându-se [acest lucru].

15. Că neasemănătoare [cu] a altora este viața sa [ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ] și schimbate cu totul [sunt] cărările sale [καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ].

16. Întru stricare ne-am socotit lui [εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ] și se depărtează de căile noastre ca de necurății [καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ

[6] Între versetele 12-20 avem o tulburătoare profeție hristologică, o profeție referitoare la Domnul, în care se prezic toate gândurile și faptele rele ale evreilor împotriva Domnului.

ἀκαθαρσιῶν]. Fericește pe cele din urmă ale Drepților [μακαρίζει ἔσχατα Δικαίων] și se laudă [a avea] tată pe Dumnezeu [καὶ ἀλαζονεύεται πατέρα Θεόν].

17. Să vedem dacă cuvintele sale [sunt] adevărate [ἴδωμεν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς] și să ispitim cele [care sunt] în[tru] sfârșitul său [καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ].

18. Căci dacă Cel drept este *Fiul lui Dumnezeu*, îl va ajuta pe el [εἰ γάρ ἐστιν ὁ Δίκαιος *Υἱὸς Θεοῦ* ἀντιλήμψεται αὐτοῦ] și îl va izbăvi pe el din mâna celor care i s-au împotrivit [καὶ ῥύσεται αὐτὸν ἐκ χειρὸς ἀνθεστηκότων].

19. [Cu] ocară și [cu] chin să-l încercăm pe el [ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν], ca să cunoaștem blândețea sa și să dovedim răbdarea sa [ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ].

20. [Cu] moarte necuviincioasă să-l condamnăm pe el [θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν], căci va fi cercetarea sa din cuvintele sale [ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ]”.

21. Acestea au gândit și s-au rătăcit, căci i-a orbit pe ei răutatea lor [ἀπετύφλωσεν γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν].

22. Și nu au cunoscut tainele lui Dumnezeu [καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ] și nici plata cuvioșiei [nu] au nădăjduit [οὐδὲ μισθὸν ἤλπισαν ὁσιότητος] și nici [nu] au judecat răsplata sufletelor celor fără de pată [οὐδὲ ἔκριναν γέρας ψυχῶν ἀμώμων].

23. Că[ci] Dumnezeu l-a zidit pe om în[tru] nestricăciune [ὅτι ὁ Θεὸς ἔκτισεν τὸν ἄνθρωπον ἐπ᾽ ἀφθαρσίᾳ] și chip al veșniciei Sale l-a făcut pe el [καὶ εἰκόνα τῆς Ἰδίας ἀϊδιότητος ἐποίησεν αὐτόν]

24. Dar [odată cu] invidia diavolului, moartea a intrat întru lume [φθόνῳ δὲ διαβόλου θάνατος εἰσῆλ-

θεν εἰς τὸν κόσμον] și îl ispitesc pe el[7] cei care sunt de partea sa [πειράζουσιν δὲ αὐτὸν οἱ τῆς ἐκείνου μερίδος ὄντες][8].

---

[7] Pe om.

[8] Cei care sunt de partea diavolului.

Capitolul 3

1. Iar sufletele celor Drepți [sunt] în mâna lui Dumnezeu [Δικαίων δὲ ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ] și nu are să se atingă de ele chinul [καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος].

2. Părutu-s-au în ochii celor nebuni *a muri* [ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων *τεθνάναι*] și s-a socotit *răutate* ieșirea[9] lor [καὶ ἐλογίσθη *κάκωσις* ἡ ἔξοδος αὐτῶν],

3. iar călătoria[10] cea de la noi *pieire* [καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία *σύντριμμα*], dar ei sunt în pace [οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ][11].

4. Căci și dacă au să fie pedepsiți în fața oamenilor [καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν], nădejdea lor [este] plină de nemurire [ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης].

5. Și [în] puține certându-se, vor lua mari faceri de bine, că[ci] Dumnezeu i-a încercat pe ei și i-a aflat pe ei [a fi] vrednici Lui.

6. Ca aurul în topitorie i-a încercat pe ei și ca ardere de tot a jertfei i-a primit pe ei.

7. Și în vremea cercetării lor [καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν][12] se vor aprinde [ἀναλάμψουσιν][13] și ca scânteile în trestie vor alerga [καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται].

---

[9] Moartea.

[10] Se referă tot la moarte. La moartea omului, văzută ca o *călătorie* a sufletului de aici, de pe pământ, la Domnul.

[11] În pacea lui Dumnezeu, pentru că sunt întru Împărăția Lui.

[12] La învierea cea de obște.

[13] Vor învia.

8. Vor judeca neamuri și vor apuca popoare și Domnul va împărăți lor întru veci.

9. Cei care au nădăjduit în El vor înțelege adevărul și cei credincioși în dragoste vor rămâne ai Lui, că har și milă [sunt în] cei aleși ai Lui.

10. Iar cei neevlavioși, precum au socotit, vor avea pedeapsă, cei care nu s-au îngrijit de cel Drept și de Domnul s-au îndepărtat.

11. Căci cel care disprețuiește înțelepciunea și învățătura nenorocit [este] și deșartă [este] nădejdea lor și trudele nefolositoare și fără de valoare [sunt] faptele lor.

12. Femeile lor [sunt] nebune și răi [sunt] fiii lor [și] blestemată [este] nașterea lor.

13. Că fericită [este] stearpa cea nepângărită, care nu a cunoscut pat în fărădelege [ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι]. [Ea] va avea rod în cercetarea sufletelor [ἕξει καρπὸν ἐν ἐπισκοπῇ ψυχῶν][14].

14. Și eunucul, care nu a făcut cu mâna [lui] fărădelege, nici [nu] a gândit cele rele împotriva Domnului; căci i se va da lui harul credinței cel ales și sorțul în templul Domnului mai cu poftă.

15. Căci rodul trudelor celor bune [este] vorbit de bine și neînșelată [este] rădăcina înțelegerii.

16. Iar fiii preacurvarilor nedesăvârșiți va [vor] fi și din zămislirea cea fărădelege, [iar] sămânța [lor] se va nimici.

17. Căci și dacă au să se facă [cu] viață îndelungată, întru nimic se vor socoti și fără de cinste [va fi] bătrânețea lor în[tru] cele de apoi [ale lor].

18. Și dacă repede au să moară, nu vor avea nădejde [ἐάν τε ὀξέως τελευτήσωσιν οὐχ ἕξουσιν ἐλπίδα],

---

[14] Rodul ei va fi găsit în sufletul ei, atunci când toate sufletele vor fi judecate de Domnul.

nici în ziua judecății mângâiere [οὐδὲ ἐν ἡμέρᾳ διαγνώσεως παραμύθιον],

19. căci [pentru] neamul cel nedrept grele [sunt] sfârșiturile [γενεᾶς γὰρ ἀδίκου χαλεπὰ τὰ τέλη].

Capitolul 4

1. Mai bună [este] nenașterea de fii cu virtute [κρείσσων ἀτεκνία μετὰ ἀρετῆς], căci nemurirea este în[tru] pomenirea ei [ἀθανασία γάρ ἐστιν ἐν μνήμῃ αὐτῆς]. Că și lângă Dumnezeu se cunoaște și lângă oameni.

2. Și, fiind de față, îi urmează ei și, mergând, o doresc. Și în[tru] veac încununându-se conduce, învingând [prin] lupta răsplătirilor celor nepângărite.

3. Iar multa naștere a celor neevlavioși nu se va folosi și din răsadurile copiilor nelegitimi nu va da rădăcină întru adânc, nici se va statornici piciorul cel neclintit.

4. Căci și dacă în ramurile la vreme are să crească din nou, cu nesiguranță umblând, de vânt se va clătina și de forța vânturilor se va dezrădăcina.

5. Se vor frânge împrejur crenguțele nedesăvârșite și rodul lor [va fi] nefolositor, necopt pentru mâncare și întru nimic de trebuință.

6. Căci din fii făcând somnurile cele fărădelege, mărturii sunt ale răutății împotriva părinților, în[tru] cercetarea lor.

7. Iar cel Drept, dacă are să ajungă să se săvârșească, în pace va fi.

8. Căci bătrânețea cea cinstită nu [în] multa vreme, nici [cu] numărul anilor s-a numărat,

9. ci bătrânețea este înțelegerea oamenilor [πολιὰ δέ ἐστιν φρόνησις ἀνθρώποις][15] și vârsta bătrâneții [este] viața cea fără de pată [καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος].

---

[15] Bătrânețea reală a omului se vede în puterea sa de înțelegere, de cuprindere a tot ceea ce trăiește.

10. Bineplăcut lui Dumnezeu făcându-se [εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος], a fost iubit [ἠγαπήθη][16], și trăind între cei păcătoși, a fost luat[17].

11. A fost răpit [ἡρπάγη][18], [ca] nu [cumva] răutatea să schimbe înțelegerea sa [μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ] sau vicleșugul să înșele sufletul său [ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ].

12. Căci invidia răutății le întunecă pe cele bune [βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά] și învolburarea poftei sapă mintea cea fără de răutate [καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον].

13. Săvârșindu-se în[tru] puțin [timp], a împlinit vremurile cele multe.

14. Căci plăcut era Domnului sufletul său [ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ], pentru aceea l-a grăbit din mijlocul răutății [διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας]. Iar popoarele văzând și neînțelegând, nici punând în minte una ca aceasta,

15. că har și milă [este] în cei aleși ai Săi și cercetare în cei Cuvioși ai Săi.

16. Și cel Drept va osândi, ostenind, pe cei neevlavioși care trăiesc, iar tinerețea sfârșită degrabă [va osândi] bătrânețea cea nedreaptă, cea de mulți ani.

17. Căci vor vedea sfârșitul celui înțelept și nu vor înțelege ce s-a sfătuit [Domnul] pentru el și întru ce l-a întemeiat pe el Domnul.

18. Vor vedea și vor disprețui, dar de ei Domnul va râde.

19. Și vor fi după aceasta întru cădere fără de cinste și întru ocară, în[tre] cei morți din veac. Că[ci] îi va rupe pe ei fără de glas, cu capul înainte, și îi va

---

[16] A fost iubit de El.

[17] De pe pământ.

[18] L-a răpit dintre noi prin moarte. Dumnezeu l-a răpit din mijlocul nostru.

clătina pe ei din temelii și până la cea de apoi se vor usca. Și vor fi în durere și pomenirea lor va pieri.

20. Cei fricoși vor veni în[tru] socotelile păcatelor lor [ἐλεύσονται ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐτῶν δειλοί] și [Dumnezeu] îi va mustra pe ei dinaintea fărădelegilor lor [καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν].

Capitolul 5

1. Atunci cel Drept va sta în[tru] îndrăzneală multă către fața celor care l-au necăjit pe el și [către] a celor care leapădă ostenelile sale.

2. Văzând, se vor tulbura [cu] frică groaznică și se vor uimi de minunata mântuire [καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας][19].

3. Vor zice în[tru] ei, pocăindu-se, și pentru întristarea duhului [lor] vor suspina [καὶ διὰ στενοχωρίαν πνεύματος στενάξονται] și vor zice:

4. „Acesta[20] era pe care [noi] îl aveam cândva întru râs [οὗτος ἦν ὃν ἔσχομέν ποτε εἰς γέλωτα] și întru parabolă de ocară [καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ]. [Noi,] cei nebuni, am socotit viața lui nebunie [οἱ ἄφρονες τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν] și sfârșitul lui necinstit [καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον].

5. Cum [însă] s-a socotit [El] în[tre] fiii lui Dumnezeu și în[tre] Sfinți este sorțul său?[!]

6. Așadar, ne-am rătăcit din calea adevărului și lumina dreptății nu ne-a luminat nouă și soarele nu ne-a răsărit nouă.

7. Ne-am umplut de cărările fărădelegii și ale pieirii și am umblat [prin] pustietățile cele neumblate și calea Domnului nu am cunoscut-o.

8. [La] ce ne-a folosit nouă mândria [τί ὠφέλησεν ἡμᾶς ἡ ὑπερηφανία]? Și bogăția cu înfumurare [la] ce ne-a ajutat nouă [καὶ τί πλοῦτος μετὰ ἀλαζονείας συμβέβληται ἡμῖν]?

---

[19] Pe care o va săvârși Dumnezeu.

[20] O profeție hristologică (v. 4-7). În care ni se vorbește despre cum L-au batjocorit evreii pe Domnul și despre consecințele neprimirii Lui.

9. A[u] trecut toate acelea ca umbra și ca o veste alergând,

10. ca o corabie trecând [și] agitând apa. Care, trecând, nu este să-i afli urma, nici calea chilei[21] ei în valuri [οὐδὲ ἀτραπὸν τρόπιος αὐτῆς ἐν κύμασιν]

11. sau ca pasărea zburând [în] văzduh, nicio dovadă de călătorie [nu] se află. Și [cu] lovitura tălpilor bătând adierea cea luminoasă și, despicând-o [cu] forța mișcării, [pasărea] a umblat mișcându-și aripile și după aceasta nu s-a aflat semnul intrării în[tru] ea.

12. Sau ca săgeata, azvârlindu-se la țintă [și] tăind văzduhul, s-a depărtat îndată de la sine, încât [nu] se cunoaște trecerea ei.

13. Așa și noi, născuți [fiind], ne-am sfârșit și niciun semn de virtute [nu] am avut să arătăm [καὶ ἀρετῆς μὲν σημεῖον οὐδὲν ἔσχομεν δεῖξαι] și în răutatea noastră ne-am cheltuit [ἐν δὲ τῇ κακίᾳ ἡμῶν κατεδαπανήθημεν]".

14. Că[ci] nădejdea celui neevlavios [este] subțire ca praful purtându-se de vânt și ca bruma alergându-se de către furtună. Și ca fumul s-a împrăștiat de către vânt și a trecut ca amintirea unui oaspete de o zi.

15. Dar cei Drepți întru veac trăiesc [Δίκαιοι δὲ εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσιν] și în [mila] Domnului [este] răsplata lor [καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν] și gândul lor [este] în fața Celui Preaînalt [καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ].

16. Pentru aceasta vor lua Împărăția bunei-cuviințe [τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας] și diadema frumuseții din mâna Domnului [καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου]. Că[ci cu] dreapta [Sa] îi va acoperi pe ei și [cu] brațul [Său] îi va apăra pe ei.

---

[21] Chila [τρόπιν] este un „element principal de rezistență al osaturii unei nave, așezat pe axa longitudinală a fundului navei", *cf.* http://www.dex.ro/chilă.

17. Va lua toată armura râvnei Sale [λήμψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον Αὐτοῦ] și va înarma zidirea întru apărarea de cei vrăjmași [καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν].

18. [El] va îmbrăca platoșa, [adică] dreptatea, și va pune împrejur coiful, [adică] judecata cea nefățarnică [κρίσιν ἀνυπόκριτον].

19. Va lua scutul cel nebiruit, [adică] cuvioșia [ὁσιότητα],

20. și va ascuți urgia cea aspră întru sabie [ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν] și lumea se va lupta împreună cu al Lui împotriva celor rătăciți la minte [συνεκπολεμήσει δὲ Αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας].

21. Vor pleca săgețile cele bine-țintite ale fulgerelor și, ca dintr-un arc bine-rotunjit al norilor, vor sări la țintă,

22. și din mânia cea azvârlitoare de pietre se vor arunca grindinele cele pline. Se va supăra împotriva lor apa mării [ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης] și râurile se vor revărsa cu asprime [ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως].

23. Va sta împotriva lor Duhul puterii [ἀντιστήσεται αὐτοῖς Πνεῦμα δυνάμεως] și ca furtuna îi va vântura pe ei. Și fărădelegea va pustii tot pământul [καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία] și nenorocirea va întoarce tronurile stăpânitorilor.

Capitolul 6

1. Așadar, ascultați împăraților și înțelegeți! Învățați judecătorilor marginile pământului!

2. Luați aminte cei care stăpâniți mulțimea și v-ați mândrit datorită mulțimilor neamurilor!

3. Că[ci] de la Domnul s-a dat vouă puterea și de la Cel Preaînalt stăpânirea, Care va cerceta faptele voastre și sfaturile [voastre] le va iscodi.

4. Că[ci], fiind slujitorii Împărăției Sale, nu ați judecat în mod drept, nici [nu] ați păzit legea și nici [nu] ați mers după sfatul lui Dumnezeu [τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ].

5. [El] va sta asupra voastră în mod îngrozitor și repede [φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν], că[ci] judecată aspră se face în cei ridicați deasupra [ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσιν γίνεται][22].

6. Căci cel mai mic este cel iertat, [este] al milei, dar cei puternici în mod puternic vor fi cercetați.

7. Căci Stăpânul tuturor nu Se va trage înapoi [de la] față[23] și nici [nu] Se va rușina de măreție[24]. Căci El l-a făcut [și] pe cel mic și pe cel mare[25] și la fel Se îngrijește de toți [ὁμοίως τε προνοεῖ περὶ πάντων].

8. Iar celor tari cercetare tare le stă deasupra[26].

9. Așadar, o, tiranilor, către voi sunt cuvintele mele! Ca să învățați înțelepciunea și să nu cădeți.

---

[22] Dumnezeu îi judecă în mod aspru pe cei care sunt în funcții de conducere. Pe cei care sunt ridicați, datorită funcției lor sociale, deasupra altora.

[23] De la fața omului.

[24] De măreția stăpânitorilor.

[25] Se referă la oameni. La oamenii neimportanți social, la cei mici, dar și la cei mari, la stăpânitorii pământului.

[26] Cercetarea cea tare a lui Dumnezeu.

10. Căci cei care au păzit cu cuvioșie cele cuvioase, cuvioși vor fi [οἱ γὰρ φυλάξαντες ὁσίως τὰ ὅσια ὁσιωθήσονται], și cei care au învățat acestea, vor afla apărare [καὶ οἱ διδαχθέντες αὐτὰ εὑρήσουσιν ἀπολογίαν].

11. Așadar, poftiți cuvintele mele! Poftiți și vă veți învăța!

12. Luminată și nepieritoare este înțelepciunea și, cu puțin efort, este văzută de cei care o iubesc pe ea și este aflată de cei care o caută pe ea.

13. Îi ajunge pe cei care o doresc, [pentru ca] să fie mai înainte cunoscută [προγνωσθῆναι].

14. Cel care se trezește în zori către ea [va veni și] nu va osteni, căci ajutătoare [πάρεδρον] o va găsi [la] porțile sale.

15. Căci [este] desăvârșire a minții să cugeți la ea și cel care a privegheat pentru ea, repede va fi fără de grijă.

16. Căci, [după] cei vrednici ai ei, ea merge împrejur căutându-i și în ale cărărilor [vieții] li se arată lor îndurătoare și în toată cugetarea se întâmpină [cu] ei [καὶ ἐν πάσῃ ἐπινοίᾳ ὑπαντᾷ αὐτοῖς].

17. Căci începutul ei [este] pofta cea adevărată a învățăturii [ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἡ ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία], iar grija învățăturii [este] dragostea [φροντὶς δὲ παιδείας ἀγάπη]

18. și dragostea [este] paza legilor ei [ἀγάπη δὲ τήρησις νόμων αὐτῆς]. Iar luarea aminte la legi [este] întărirea nestricăciunii [προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρσίας]

19. și nestricăciunea îl face [pe om] a fi aproape de Dumnezeu [ἀφθαρσία δὲ ἐγγὺς εἶναι ποιεῖ Θεοῦ].

20. Așadar, pofta înțelepciunii îl duce [pe om] la împărăție.

21. Așadar, tiranilor ai popoarelor, dacă vă veseliți în[tru fala] tronurilor și a sceptrelor [voastre], cinstiți înțelepciunea, ca întru veac să împărățiți!

22. Iar ce este înțelepciunea și cum s-a făcut [ea], vă voi vesti [vouă] și nu vă voi ascunde vouă tainele [καὶ οὐκ ἀποκρύψω ὑμῖν μυστήρια], ci de la începutul facerii [lumii] le voi cerceta [ἀλλὰ ἀπ᾽ ἀρχῆς γενέσεως ἐξιχνιάσω] și voi pune întru limpezime cunoașterea ei și nu am să trec [cu vederea] adevărul.

23. Nici împreună [cu] invidia [cea] topită [nu] voi călători, că[ci] aceasta nu va avea împărtășire [cu] înțelepciunea.

24. Și mulțimea celor înțelepți [este] mântuirea lumii [πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου], iar împăratul cel înțelept [este] buna-așezare a mulțimii [καὶ βασιλεὺς φρόνιμος εὐστάθεια δήμου].

25. Așa că, învățați cuvintele mele și vă veți folosi!

Capitolul 7

1. Și eu sunt un om muritor, asemenea [cu] toți [ceilalți]. Și [sunt] un muritor născut [din] cel-întâi-zidit [πρωτοπλάστου] și în pântecele maicii [mele] mi-am sculptat carnea [καὶ ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύφην σὰρξ],

2. [în] timp de zece luni, zidindu-se în sânge, din sămânța bărbatului și [cu] somnul plăcerii împreunându-se.

3. Și eu făcându-mă, am tras [în] mine aerul obștesc. Și pe pământul cel asemenea pătimitor au căzut [καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοιοπαθῆ κατέπεσον γῆν][27], cel dintâi glas, asemenea [cu] toți, asemenea plângând [πρώτην φωνὴν τὴν ὁμοίαν πᾶσιν ἴσα κλαίων].

4. În scutece am fost hrănit și [cu] griji.

5. Căci niciunul [dintre] împărați [nu] a avut alt început al nașterii

6. și una [este] intrarea tuturor întru viață [μία δὲ πάντων εἴσοδος εἰς τὸν βίον] și asemenea [este] ieșirea [ἔξοδός τε ἴση] [noastră][28].

7. Pentru aceea m-am rugat și minte mi-a dat mie[29], am chemat și mi-a dat mie Duhul înțelepciunii [Πνεῦμα σοφίας].

8. Am preferat-o pe ea[30] [în locul] sceptrelor și a tronurilor și bogăția [ca pe] un nimic am considerat-o în comparație [cu] ea.

---

[27] Primii oameni sau oamenii în general.

[28] Iar intrarea noastră în viață e *nașterea*, iar ieșirea e *moartea*.

[29] Se referă la Dumnezeu.

[30] Se referă la înțelepciunea ca dar primit de la Dumnezeu.

9. Și nici [nu] am asemănat [cu] ea piatra cea neprețuită, că[ci] tot aurul în fața ei [este] puțin nisip și ca tina se va socoti argintul înaintea ei.

10. Am iubit-o pe ea [mai mult] decât sănătatea și frumusețea, și am ales-o pe ea [pentru] a o avea în loc de lumină, că neadormită [este] lumina din ea [ὅτι ἀκοίμητον τὸ ἐκ ταύτης φέγγος].

11. Și mi-au venit mie toate cele bune împreună cu ea și avuția cea nenumărată [a venit] în mâinile ei.

12. Și m-am veselit în[tru] toate, că[ci] înțelepciunea le povățuiește pe ele. Și nu o știam pe ea a fi născătoarea acestora.

13. Și fără de vicleșug am învățat [ἀδόλως τε ἔμαθον] și fără invidie dărui [ἀφθόνως τε μεταδίδωμι], [căci] avuția ei nu o ascund [τὸν πλοῦτον αὐτῆς οὐκ ἀποκρύπτομαι].

14. Căci oamenilor le este nestricată comoară, pe care, cei care au dobândit-o, spre Dumnezeu și-au trimis prietenia [πρὸς Θεὸν ἐστείλαντο φιλίαν], pentru cele din învățătură daruri arătând [διὰ τὰς ἐκ παιδείας δωρεὰς συσταθέντες].

15. Și mie să-mi dea Dumnezeu să zic după gândul [Lui] și să gândesc cu vrednicie [despre] cele care mi s-au dat, că[ci] El și povățuitorul [ὁδηγός] înțelepciunii este și îndreptătorul [διορθωτής] celor înțelepți.

16. Căci în mâna Lui [suntem] și noi și cuvintele noastre [ἐν γὰρ χειρὶ Αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ λόγοι ἡμῶν] și toată mintea și cunoașterea lucrurilor [πᾶσά τε φρόνησις καὶ ἐργατειῶν ἐπιστήμη].

17. Căci El mi-a dat mie să știu cunoașterea celor care sunt adevărate [Αὐτὸς γάρ μοι ἔδωκεν τῶν ὄντων γνῶσιν ἀψευδῆ εἰδέναι], firea lumii [σύστασιν κόσμου] și lucrarea stihiilor [καὶ ἐνέργειαν στοιχείων],

18. începutul și sfârșitul și mijlocul anilor, schimbările schimbărilor [τροπῶν ἀλλαγὰς] și schimbările vremurilor [μεταβολὰς καιρῶν],

19. cercurile anului [ἐνιαυτοῦ κύκλους] și așezările stelelor [ἄστρων θέσεις],

20. firile vietăților și mâniile fiarelor, tăriile vânturilor și gândurile oamenilor [διαλογισμοὺς ἀνθρώπων], deosebirile plantelor și puterile rădăcinilor.

21. Și câte sunt ascunse și văzute le-am cunoscut [ὅσα τέ ἐστιν κρυπτὰ καὶ ἐμφανῆ ἔγνων], căci înțelepciunea, artizana a toate, m-a învățat [ἡ γὰρ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέν με σοφία].

22. Căci este în ea[31] Duhul cel gânditor [Πνεῦμα νοερόν], cel sfânt [ἅγιον], cel unul-născut [μονογενές], cel în multe părți [πολυμερές], cel subțire [λεπτόν], cel bine-mișcat [εὐκίνητον], cel limpede [τρανόν], cel nespurcat [ἀμόλυντον], cel lămurit [σαφές], cel nevătămat [ἀπήμαντον], cel iubitor-de-bunătate [φιλάγαθον], cel ascuțit [ὀξύ],

23. cel de neoprit [ἀκώλυτον], cel făcător-de-bine [εὐεργετικόν], cel iubitor-de-oameni [φιλάνθρωπον], cel de neclintit [βέβαιον], cel sigur [ἀσφαλές], cel fără de grijă [ἀμέριμνον], cel atotputernic [παντοδύναμον], cel a-toate-supraveghetor [πανεπίσκοπον] și pătrunzând prin toate duhurile cele gânditoare, curate [și] prea-subțiri [καὶ διὰ πάντων χωροῦν πνευμάτων νοερῶν καθαρῶν λεπτοτάτων].

24. Căci mai mișcătoare [decât] toată mișcarea [este] înțelepciunea [πάσης γὰρ κινήσεως κινητικώτερον σοφία] și [ea], pentru curăția [ei], pătrunde și merge prin toate [διήκει δὲ καὶ χωρεῖ διὰ πάντων διὰ τὴν καθαρότητα].

25. Căci abur este [ea] al puterii lui Dumnezeu [ἀτμὶς γάρ ἐστιν τῆς τοῦ Θεοῦ δυνάμεως] și împrăș-

[31] În înțelepciunea dumnezeiască.

tiere curată a slavei Atotțiitorului [καὶ ἀπόρροια τῆς τοῦ Παντοκράτορος δόξης εἰλικρινής]. Pentru aceasta [nu] cade nimic pângărit întru ea.

26. Căci strălucire este a luminii celei veșnice [ἀπαύγασμα γάρ ἐστιν φωτὸς ἀϊδίου] și oglindă fără de pată a lucrării lui Dumnezeu [καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον τῆς τοῦ Θεοῦ ἐνεργείας] și chip al bunătății Sale [καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος Αὐτοῦ].

27. Și, una fiind, pe toate le poate [μία δὲ οὖσα πάντα δύναται], și rămânând în sine, pe toate le înnoiește [καὶ μένουσα ἐν αὑτῇ τὰ πάντα καινίζει], și [venind] către neamuri [și] intrând întru sufletele cele cuvioase [καὶ κατὰ γενεὰς εἰς ψυχὰς ὁσίας μεταβαίνουσα], [ea Îi] pregătește prieteni lui Dumnezeu și Profeți [φίλους Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει].

28. Căci nimic [nu] iubește Dumnezeu, afară de cel care locuiește cu înțelepciunea.

29. Căci aceasta este mai [cu] bună-cuviință [decât] soarele și mai presus de toată așezarea stelelor. [Cu] lumina unindu-se, [ea] se află cea dintâi.

30. Căci pe aceasta noaptea o primește [τοῦτο μὲν γὰρ διαδέχεται νύξ], iar pe [lumina] înțelepciunii nu o biruie răutatea [σοφίας δὲ οὐ κατισχύει κακία].

Capitolul 8

1. Și se întinde[32] din margine până în margine, cu bună tărie, și le stăpânește pe toate cu folos.

2. [Pe] aceasta am iubit-o și am căutat-o din tinerețea mea, și am căutat să mi-o aduc mie mireasă [νύμφην] și iubit m-am făcut al frumuseții ei [καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς].

3. Buna naștere slăvește [εὐγένειαν δοξάζει], împreuna-viețuire cu Dumnezeu având [συμβίωσιν Θεοῦ ἔχουσα] și Stăpânul tuturor a iubit-o pe ea [καὶ ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν].

4. Căci este mistagoga[33] cunoașterii lui Dumnezeu [μύστις γάρ ἐστιν τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης] și alegătoarea lucrurilor Sale [καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων Αὐτοῦ].

5. Și dacă bogăția este stăpânirea cea dorită în viață, [atunci] care [este] mai bogată [decât] înțelepciunea, cea care pe toate le lucrează?

6. Iar dacă mintea lucrează, cine este artizana mai mult [decât] ea, [din toate] cele care sunt?

7. Și dacă iubește cineva dreptatea, trudele acesteia sunt virtuțile. Căci învață mintea cea sănătoasă și gândirea, dreptatea și bărbăția, [decât] care nimic [nu] este mai de folos în viața oamenilor.

8. Iar dacă cineva dorește și multă trăire[34] [εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις], [atunci acela] le-a cunoscut pe cele vechi și le vede pe cele viitoare [οἶδεν τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει], cunoaște întorsă-

---

[32] Se referă la înțelepciune.

[33] Învățătoarea celor tainice.

[34] Experiență duhovnicească.

turile cuvintelor [ἐπίσταται στροφὰς λόγων] și dezlegările tainelor [λύσεις αἰνιγμάτων], mai înainte cunoaște semne și minuni [σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει] și sfârșiturile vremurilor și ale anilor [καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων].

9. De aceea, am ales-o pe aceasta să o aduc către viețuirea împreună, cunoscând că îmi va fi mie sfetnicul celor bune [σύμβουλος ἀγαθῶν] și îndemnare a grijilor și a mâhnirii [καὶ παραίνεσις φροντίδων καὶ λύπης][35].

10. Voi avea, pentru ea, slavă în mulțimi și cel tânăr [va avea] cinste în fața celor bătrâni.

11. Iute mă voi afla în[tru] judecată[36] și în fața stăpânitorilor voi fi minunat.

12. Tăcând, mă vor aștepta, și vorbind, vor lua aminte, și grăind peste, mai mult [decât trebuie], vor pune mâna peste gura lor.

13. Voi avea, pentru ea, nemurire [ἀθανασίαν] și pomenire veșnică voi lăsa celor de după mine [καὶ μνήμην αἰώνιον τοῖς μετ᾽ ἐμὲ ἀπολείψω].

14. Voi stăpâni popoare și neamurile se va [vor] supune mie.

15. Se vor înfricoșa, de mine auzind, tiranii cei înfricoșători. În mulțime mă voi arăta bun și în război bărbătos.

16. Intrând întru casa mea, mă voi odihni [împreună cu] ea. Căci nu are amărăciune adunarea ei și nici durere viețuirea cu ea, ci veselie și bucurie.

17. Acestea socotind în[tru] mine și gândind în inima mea: că nemurirea este în rudenia înțelepciunii

18. și în prietenia ei [este] veselia cea bună și în ostenelile mâinilor ei [este] bogăția cea neclintită și în

[35] Mă va îndemna când voi avea griji și mâhniri.
[36] Ca cel care îi judecă pe alții.

împreuna-pregătire a omiliei[37] ei [este] gândirea [καὶ ἐν συγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐτῆς φρόνησις] și cinstea cea bună [este] în împărtășirea cuvintelor ei. [Iar eu] împrejuram, căutând, ca să o iau pe ea întru mine [ὅπως λάβω αὐτὴν εἰς ἐμαυτόν].

19. Și eram copil bine crescut și la suflet am primit [a fi] bun.

20. Iar, mai mult [decât atât], bun fiind, au [am[38]] venit întru trupul cel nepângărit [ἦλθον εἰς σῶμα ἀμίαντον].

21. Și cunoscând că nu voi fi altfel înfrânat, dacă nu are să dea Dumnezeu – și aceasta era a înțelegerii: să știi al cui [este] harul – m-am rugat Domnului și L-am rugat cu stăruință pe El și am zis din toată inima mea:

---

[37] A predicii.

[38] Am optat pentru această corectură, pentru că în *Biblia de la 1688* avem: „venit-am la trup nepângărit”.

Capitolul 9

1. Dumnezeul părinților și Doamne al milei, Cel care ai făcut toate în cuvântul Tău

2. și [cu] înțelepciunea Ta zidindu-l pe om, ca să stăpânească zidirile cele care au fost făcute de Tine

3. și să conducă lumea în cuvioșie și [cu] dreptate, și în dreptatea sufletului judecata să judece [καὶ ἐν εὐθύτητι ψυχῆς κρίσιν κρίνῃ],

4. dă-mi mie înțelepciunea cea care stă alături de tronurile Tale [δός μοι τὴν τῶν Σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν] și să nu mă lepezi dintre slujitorii Tăi [καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων Σου]!

5. Că eu [sunt] robul Tău și fiul roabei Tale, om slab și cu puțini ani și [cu atât] mai puțin în înțelegerea judecății și a legilor.

6. Căci [chiar] dacă cineva are să fie desăvârșit în[tre] fiii oamenilor, lipsind înțelepciunea cea de la Tine, întru nimic se va socoti.

7. Tu pe mine mai înainte m-ai ales[39] împărat al poporului Tău [Σύ με προείλω βασιλέα λαοῦ Σου] și judecător al fiilor Tăi și al fetelor [καὶ δικαστὴν υἱῶν Σου καὶ θυγατέρων][Tale].

8. Zis-ai să zidești templu în muntele cel sfânt al Tău și jertfelnic în cetatea locuinței Tale, [după] asemănarea cortului celui sfânt, pe care mai înainte l-ai pregătit, dintru început

9. și împreună cu Tine [este] înțelepciunea [καὶ μετὰ Σοῦ ἡ σοφία][40], cea care a cunoscut lucrurile Tale [ἡ εἰδυῖα τὰ ἔργα Σου] și care este [era] de față când

---

[39] Mai înainte de timp, din veșnicie, m-ai ales împărat al poporului Tău.

[40] Împreună cu Tatăl este Înțelepciunea Lui cea personală, adică Fiul Său.

făceai lumea [καὶ παροῦσα ὅτε ἐποίεις τὸν κόσμον][41], și știind ce [este] plăcut în ochii Tăi [καὶ ἐπισταμένη τί ἀρεστὸν ἐν ὀφθαλμοῖς Σου] și ce [este] drept în poruncile Tale [καὶ τί εὐθὲς ἐν ἐντολαῖς Σου].

10. Trimite-o pe ea[42] din sfintele ceruri și de la tronul slavei Tale! Trimite-o pe ea, ca, fiind împreună cu mie [mine], să se ostenească și [astfel] să cunosc ce este bine-plăcut înaintea Ție [Ta]!

11. Căci aceasta știe toate și înțelege și mă va povățui în lucrurile mele cu minte sănătoasă și mă va păzi în[tru] slava ei.

12. Și va [vor] fi primite lucrurile mele și voi judeca pe poporul Tău cu dreptate și voi fi vrednic de tronurile tatălui meu.

13. Căci care om va cunoaște sfatul lui Dumnezeu? Sau cine va gândi ce vrea Domnul?

14. Căci gândurile celor muritori [sunt] fricoase și nesigure [sunt] scopurile noastre.

15. Căci trupul cel stricăcios îngreunează sufletul [φθαρτὸν γὰρ σῶμα βαρύνει ψυχήν] și cortul cel pământesc îngreunează mintea cea cu multe gânduri [καὶ βρίθει τὸ γεῶδες σκῆνος νοῦν πολυφρόντιδα].

16. Și cu greutate ne închipuim pe cele de pe pământ și pe cele [pe care le avem] în mâini le aflăm cu osteneală. Dar pe cele [care sunt] în ceruri, cine le-a cercetat?

17. Și sfatul Tău cine l-a cunoscut, dacă nu ai dat Tu înțelepciune și [nu] ai trimis Duhul Tău cel Sfânt dintru cele preaînalte?

---

[41] Și Fiul a cunoscut lucrurile Tatălui nu de la cineva străin, ci le-a cunoscut pe viu, în mod real, pentru că a fost cu Tatăl și cu Duhul când au zidit lumea. Pentru că Tatăl face toate în Fiul Său, prin Duhul Său cel Sfânt.

[42] Sfântul Salomon cere aici, de la Dumnezeu, harul dumnezeiesc al înțelepciunii.

18. Și astfel s-au îndreptat cărările celor de pe pământ și oamenii s-au învățat cele plăcute ale Tale și s-au mântuit [cu] înțelepciune.

Capitolul 10

1. Aceasta[43] pe cel întâi zidit [αὔτη πρωτόπλαστον], pe părintele lumii [πατέρα κόσμου], pe cel singur zidit l-a păzit [μόνον κτισθέντα διεφύλαξεν] și l-a scos pe el din fărădelegea sa [καὶ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ παραπτώματος ἰδίου]

2. și i-a dat lui tărie [ca] să pună stăpânire pe[ste] toate [ἔδωκέν τε αὐτῷ ἰσχὺν κρατῆσαι ἁπάντων].

3. Dar căzând de la ea cel nedrept, [căzând] în urgia Lui, a pierit [odată cu] mâniile cele ucigătoare de frați.

4. [Fapt] pentru care, [pe] înecatul pământ [κατακλυζομένην γῆν][44], înțelepciunea iarăși l-a mântuit [πάλιν ἔσωσεν σοφία], prin lemn neînsemnat [δι᾽ εὐτελοῦς ξύλου][45], pe cel Drept călăuzind.

5. Aceasta și în învoirea răutății neamurilor tulburându-se [αὔτη καὶ ἐν ὁμονοίᾳ πονηρίας ἐθνῶν συγχυθέντων], l-a cunoscut pe cel Drept și l-a păzit pe el, pe cel fără de prihană lui Dumnezeu [ἔγνω τὸν Δίκαιον καὶ ἐτήρησεν αὐτὸν ἄμεμπτον Θεῷ], și pe cele dinăuntru ale copilului Cel tare l[e]-a păzit.

6. Aceasta pe cel Drept, [fiind] nimiciți cu totul cei neevlavioși, l-a izbăvit, fugind de focul cel coborât [asupra celor] cinci cetăți.

7. Care încă mărturie a răutății a stat pământul afumându-se și nedesăvârșitelor vremuri rodind plan-

---

[43] Înțelepciunea dumnezeiască.

[44] Cel care a avut parte de un potop, ca pedeapsă de la Dumnezeu.

[45] Se referă la chivotul prin care Sfântul Noe a scăpat din potop, însă, implicit, și la Crucea Domnului.

te, necrezând sufletul, mormântul făcându-se stâlp de sare.

8. Căci înțelepciunea, trecând [pe lângă ei], nu numai [că] s-au vătămat ca să nu cunoască cele bune, ci și nebunie, [ca] pomenire, au lăsat [odată] cu viața [lor], ca în cele [întru] care au căzut, nici să se ascundă să [nu] poată.

9. Iar înțelepciunea, pe cei care îi slujesc ei, din a trudelor i-a izbăvit [ἐκ πόνων ἐρρύσατο].

10. Aceasta pe fugarul urgiei fratelui, pe cel Drept, l-a povățuit în cărările cele drepte, i-a arătat lui Împărăția lui Dumnezeu [ἔδειξεν αὐτῷ Βασιλείαν Θεοῦ] și i-a dat lui cunoașterea celor sfinte [καὶ ἔδωκεν αὐτῷ γνῶσιν ἁγίων], l-a îmbelșugat pe el în osteneli și a înmulțit trudele sale.

11. În lăcomia celor care îl biruie pe el, a stat de față și l-a îmbogățit pe el.

12. L-a păzit pe el de cei vrăjmași și de cei care îl pândesc l-a păzit și lupta cea tare i-a judecat lui [καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτῷ], ca să cunoască [acela] că mai puternică [decât] to[a]t[e] este buna-credință [ἵνα γνῷ ὅτι παντὸς δυνατωτέρα ἐστὶν εὐσέβεια].

13. Aceasta, vânzându-se cel Drept, nu l-a părăsit, ci din al păcatului l-a izbăvit pe el [ἀλλὰ ἐξ ἁμαρτίας ἐρρύσατο αὐτόν].

14. S-a coborât cu el în groapă și în legături nu l-a lăsat pe el, până ce i-a adus lui sceptrele împărăției și stăpânirea celor care îl tiranizează pe el și mincinoși i-a arătat pe cei care l-au învinuit pe el și i-a dat lui slava cea veșnică [καὶ ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν αἰώνιον][46].

15. Aceasta pe poporul cel cuvios [αὕτη λαὸν ὅσιον] și pe sămânța cea fără de prihană [καὶ σπέρμα ἄμεμπτον] l-a izbăvit [i-a izbăvit] de la neamul celor care îi necăjesc [ἐρρύσατο ἐξ ἔθνους θλιβόντων].

---

[46] Se referă la Sfântul Iosif.

16. A intrat întru sufletul slujitorului Domnului [εἰσῆλθεν εἰς ψυχὴν θεράποντος Κυρίου] și a stat împotriva [καὶ ἀντέστη], în minuni și [în] semne [ἐν τέρασι καὶ σημείοις], împăraților celor groaznici [βασιλεῦσιν φοβεροῖς].

17. A dat celor Cuvioși plata trudelor lor [ἀπέδωκεν Ὁσίοις μισθὸν κόπων αὐτῶν], i-a povățuit pe ei în calea cea minunată [ὡδήγησεν αὐτοὺς ἐν ὁδῷ θαυμαστῇ] și le-a fost lor întru umbră ziua [καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σκέπην ἡμέρας] și întru văpaie a stelelor noaptea [καὶ εἰς φλόγα ἄστρων τὴν νύκτα].

18. I-a trecut pe ei Marea Roșie și i-a petrecut pe ei prin apa cea multă,

19. dar pe vrăjmașii lor i-a înecat și din adâncul cel fără de fund i-a fiert pe ei.

20. Pentru aceea, cei Drepți i-au despuiat[47] pe cei neevlavioși și au lăudat, Doamne, numele cel sfânt al Tău și mâna Ta cea apărătoare împreună au lăudat-o!

21. Că[ci] înțelepciunea[48] a deschis gura celor muți [ὅτι ἡ σοφία ἤνοιξεν στόμα κωφῶν] și limbile celor prunci le-a pus clare [καὶ γλώσσας νηπίων ἔθηκεν τρανάς][49].

---

[47] I-au prădat, i-au jefuit.

[48] Și aici avem o profeție hristologică, pentru că textul de față se referă la Domnul, Care i-a făcut să vorbească pe cei muți și a fost lăudat de prunci în mod teologic, atunci când a intrat în Ierusalim, spre Patima Sa cea de bunăvoie. Însă, în tot acest capitol, Înțelepciunea este Fiul Tatălui, Care a fost împreună cu Sfinții Lui și i-a ajutat întru toate.

[49] Le-a făcut să vorbească în mod deslușit.

Capitolul 11

1. A bine-călăuzit lucrurile lor în mâna Profetului celui sfânt.

2. Au umblat [în] pustiul cel nelocuit și în [locurile] cele neumblate au înălțat corturi.

3. Au stat împotriva vrăjmașilor și celor potrivnici li s-au împotrivit.

4. Au însetat și Te-au chemat pe Tine [ἐδίψησαν καὶ ἐπεκαλέσαντό Σε] și le-ai dat lor apă din piatra cea colțuroasă [καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἐκ πέτρας ἀκροτόμου ὕδωρ] și vindecarea setei din piatra cea tare [καὶ ἴαμα δίψης ἐκ λίθου σκληροῦ].

5. Căci, prin care au fost pedepsiți vrăjmașii lor, prin acestea ei, lipsindu-se, li s-au făcut cele bune.

6. Și în loc de izvorul râului cel pururea-curgător, [cu] sânge mânjit tulburându-se,

7. întru dovada poruncii celei omorâtoare de prunci, ai dat[50] lor apa cea îmbelșugată fără de nădejde,

8. arătând, prin setea de atunci, cum pe cei potrivnici i-ai pedepsit.

9. Căci, când s-au ispitit [ὅτε γὰρ ἐπειράσθησαν], deși în milă pedepsindu-se [καίπερ ἐν ἐλέει παιδευόμενοι], au cunoscut cum [ἔγνωσαν πῶς], cu urgie judecându-se [μετ᾽ ὀργῆς κρινόμενοι], cei neevlavioși se chinuiau [ἀσεβεῖς ἐβασανίζοντο].

10. Căci, pe aceștia, ca un părinte mustrându-i, i-ai încercat[51], iar pe aceia, ca împăratul cel aspru învinovățindu-i, i-ai cercetat.

---

[50] Cu referire la Dumnezeu.

[51] Iarăși se referă la Dumnezeu.

11. Și plecând [ei], dar și fiind de față, la fel se mâhneau.

12. Căci îndoit i-a luat pe ei mâhnirea și suspinul pomenirilor celor care au trecut.

13. Căci, când au auzit, prin ale lor pedepsiri [ὅτε γὰρ ἤκουσαν διὰ τῶν ἰδίων κολάσεων], [că] li s-a făcut lor bine, au simțit [mila] Domnului [εὐεργετημένους αὐτούς ᾔσθοντο τοῦ Κυρίου].

14. Căci, pe Care în lepădare, altădată aruncându-L, L-au părăsit batjocorindu-L [Ὃν γὰρ ἐν ἐκθέσει πάλαι ῥιφέντα ἀπεῖπον χλευάζοντες], la sfârșitul sfârșiturilor s-au minunat [ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων ἐθαύμασαν], [dar] nu însetând [ei] asemenea [cu] cei Drepți [οὐχ ὅμοια Δικαίοις διψήσαντες].

15. Și pentru gândurile cele neînțelegătoare ale răutății lor [ἀντὶ δὲ λογισμῶν ἀσυνέτων ἀδικίας αὐτῶν], în[tru] care rătăcindu-se [ἐν οἷς πλανηθέντες], se închinau la târâtoarele cele necuvântătoare și la fiarele [sălbatice] cele netrebnice [ἐθρήσκευον ἄλογα ἑρπετὰ καὶ κνώδαλα εὐτελῆ], ai trimis[52] [asupra] lor mulțime de vietăți necuvântătoare întru răzbunare [ἐπαπέστειλας αὐτοῖς πλῆθος ἀλόγων ζῴων εἰς ἐκδίκησιν],

16. ca să cunoască [ei] că prin care cineva păcătuiește [ἵνα γνῶσιν ὅτι δι᾽ ὧν τις ἁμαρτάνει], prin acelea se pedepsește [διὰ τούτων κολάζεται].

17. Căci nu pierdea atotputernica Ta mână [οὐ γὰρ ἠπόρει ἡ παντοδύναμός Σου χεὶρ], și zidind [și Care a zidit] lumea din materia cea fără de chip [καὶ κτίσασα τὸν κόσμον ἐξ ἀμόρφου ὕλης], a trimite asupra lor mulțime de urși sau leii cei îndrăzneți

18. sau nou-zidite fiare necunoscute, pline de mânie [ἢ νεοκτίστους θυμοῦ πλήρεις θῆρας ἀγνώστους], fie suflare de foc suflând răsuflare [ἤτοι πυρπνόον φυσῶντας ἄσθμα] sau urlet[e] împrăștiindu-se

[52] Tot despre Dumnezeu e vorba.

de fum [ἢ βρόμον λικμωμένους καπνοῦ] sau groaznice scântei din ochi fulgerând [ἢ δεινοὺς ἀπ᾿ ὀμμάτων σπινθῆρας ἀστράπτοντας],

19. cărora nu numai vătămarea putea [ar fi putut] să-i nimicească cu totul pe ei, ci și vederea înspăimântându-i să-i nimicească cu totul.

20. Dar și afară de acestea, puteau să cadă [fiind] prigoniți [cu] un duh[53] de-al pedepsei [ἑνὶ πνεύματι πεσεῖν ἐδύναντο ὑπὸ τῆς δίκης διωχθέντες] și împrăștiați de Duhul[54] puterii Tale [καὶ λικμηθέντες ὑπὸ Πνεύματος δυνάμεώς Σου][55]. Însă toate [cu] măsură și [cu] număr și [cu] greutate le-ai poruncit.

21. Căci, cu măreție, Ție Îți este a fi tare acum [și] pururea și, [cu] puterea brațului Tău, cine Îi [Îți] va sta împotrivă?

22. Că[ci] ca aplecarea din cumpănă [este] toată lumea înaintea Ta [ὅτι ὡς ῥοπὴ ἐκ πλαστίγγων ὅλος ὁ κόσμος ἐναντίον Σου] și ca picătura de rouă, cea de dimineață, coborându-se pe pământ [καὶ ὡς ῥανὶς δρόσου ὀρθρινὴ κατελθοῦσα ἐπὶ γῆν].

23. Și îi miluiești pe toți, că[ci] toate le poți [ἐλεεῖς δὲ πάντας ὅτι πάντα δύνασαι], și treci cu vederea păcatele oamenilor întru pocăință [καὶ παρορᾷς ἁμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς μετάνοιαν].

24. Căci iubești toate cele care sunt [ἀγαπᾷς γὰρ τὰ ὄντα πάντα] și nimic [nu] Te dezgustă [din cele] pe care le-ai făcut [καὶ οὐδὲν βδελύσσῃ ὧν ἐποίησας], căci nici urând ceva [nu] ai zidit [οὐδὲ γὰρ ἂν μισῶν τι κατεσκεύασας].

25. Și cum a rămas ceva,

---

53 Trimițând doar un singur duh. Și aici prin *duh* se înțelege *Înger*.

54 Duhul Sfânt.

55 Pentru că Duhul Sfânt îi unește pe cei credincioși în Biserică, dar îi desparte pe cei neevlavioși și care fac multe rele.

dacă Tu nu ai vrut[56]? Sau, [cea care] nu a fost chemată de tine, a fost păstrată[57]?

26. Și le cruți pe toate, că ale Tale sunt [φείδῃ δὲ πάντων ὅτι Σά ἐστιν], Stăpâne, iubitorule de suflete [Δέσποτα φιλόψυχε]!

---

[56] Fraza aceasta ar trebui înțeleasă astfel: „Și cum ar fi rămas ceva [în existență], dacă Tu n-ai fi vrut?”.

[57] Iar aici: „Sau cea care nu ar fi fost chemată de Tine [să existe], ar fi fost păstrată [în existență, ar fi existat]?”.

Capitolul 12

1. Căci Duhul Tău cel nestricat este în toate [τὸ γὰρ ἄφθαρτόν Σου Πνεῦμά ἐστιν ἐν πᾶσιν][58].

2. Pentru acestea, pe cei care cad câte puțin îi mustri și, în[tru] care păcătuiesc, aducându-le aminte, îi înveți ca, izbăvindu-se de răutate, să creadă în Tine, Doamne!

3. Căci și pe locuitorii cei vechi ai sfântului Tău pământ

4. urându-i [i-ai urât] în cele mai vrăjmășești [ale lor]. [Pentru că ei trăiau pentru] a face lucruri vrăjitorești și sărbători necuvioase

5. și uciderі nemilostive de fii și mâncarea [lor fiind] cele dinăuntru ale trupurilor omenești jertfite și a sângelui din mijlocul petrecerii misticilor [καὶ αἵματος ἐκ μέσου μύστας θιάσου][59].

6. Și pe stăpâni, pe părinții sufletelor celor neajutorate, ai vrut să îi pierzi prin mâinile părinților noștri,

7. ca vrednică așezare departe de casă să primească a fiilor [fiii] lui Dumnezeu în fața Ta: pământul cel mai cinstit [decât] toate.

8. Dar și acestora, ca unor oameni, le-ai iertat și ai trimis pe înainte-mergătoarele armatei Tale, viespile [σφῆκας], ca pe ei, câte puțin, să-i piardă cu totul.

9. [Căci Tu] nefiind neputincios în rânduiala [războiului, putând] să-i dai pe cei neevlavioși sub mâinile celor Drepți sau [cu] fiarele cele groaznice sau [cu] cuvânt aspru deodată să-i distrugi,

---

[58] Duhul Sfânt este în toate cele create prin slava Lui, care e slava comună a Preasfintei Treimi.

[59] A inițiaților în ritualurile păgâne.

10. [nu faci acestea,] ci, judecându-i câte puțin, dai loc de pocăință [ἐδίδους τόπον μετανοίας], nu neștiind că rea [este] nașterea lor [οὐκ ἀγνοῶν ὅτι πονηρὰ ἡ γένεσις αὐτῶν] și sădită [este] răutatea lor [καὶ ἔμφυτος ἡ κακία αὐτῶν] și că nu are [au] să se schimbe gândurile lor întru veac [καὶ ὅτι οὐ μὴ ἀλλαγῇ ὁ λογισμὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα],

11. căci sămânța era blestemată dintru început [σπέρμα γὰρ ἦν κατηραμένον ἀπ᾽ ἀρχῆς], și nici temându-Te de cineva, le dădeai eliberare [de cele] în care păcătuiau [ἐφ᾽ οἷς ἡμάρτανον ἄδειαν ἐδίδους].

12. Căci cine va zice: Ce ai făcut? Sau cine va sta împotriva judecății Tale? Și cine Îți va aduce învinuire Ție pentru neamurile pierite, pe care Tu le-ai făcut? Sau cine întru așezare Îți va veni Ție răzbunător împotriva oamenilor celor nedrepți?

13. Căci niciun dumnezeu [nu] este afară de Tine, Căruia Îi este grijă pentru toate, ca să arăți că nu cu nedreptate ai judecat

14. [și] niciun împărat sau tiran [nu] va putea să privească [fața] Ta, pentru care ai pedepsit,

15. ci, drept fiind, cu dreptate pe toate le chivernisești, [iar] pe cel care nu trebuie să fie pedepsit [este lucru] străin puterii Tale socotind [să socotești] a-l osândi.

16. Căci tăria Ta [este] începutul dreptății și faci a stăpâni Tu toate și a-i cruța pe toți.

17. Căci tărie arăți neîncrezându-Te în desăvârșirea puterii și osândești în cei care cunosc nerușinarea.

18. Iar Tu, stăpânind tăria, în blândețe judeci și cu multă cruțare ne chivernisești pe noi, căci Îți este Ție, când ai să vrei, a putea [să poți].

19. Și ai învățat poporul Tău, prin lucrurile acestea, că cel Drept trebuie a fi iubitor de oameni [ὅτι δεῖ

τὸν Δίκαιον εἶναι φιλάνθρωπον] și cu bună nădejde i-ai făcut pe fiii Tăi, că[ci] dai pocăința asupra păcatelor [ὅτι διδοῖς ἐπὶ ἁμαρτήμασιν μετάνοιαν].

20. Căci dacă pe vrăjmașii slujitorilor Tăi și pe cei care sunt datori [cu] moarte, cu atât de multă grijă i-ai pedepsit și dându-le eliberarea anilor și locul, prin care să se izbăvească de răutate,

21. cu cât mai multă strictețe ai judecat pe fiii Tăi, la ai căror părinți jurăminte și tocmeli, ale făgăduințelor celor bune, le-ai dat?

22. Așadar, certându-ne pe noi, pe vrăjmașii noștri în zece mii îi biciui, ca să avem grijă de bunătatea Ta judecându-i și judecându-i [Tu], să așteptăm milă [de la Tine].

23. De unde și pe cei [care] în nebunia vieții trăind [au trăit] cu nedreptate, pentru ale lor scârbe i-ai chinuit.

24. Căci și căile rătăcirii pe mai departe au rătăcit, primindu-i [ca] dumnezei pe cei [care] și în[tre] vietățile cele de rușine [sunt] fără de cinste, mințind [astfel și având parte] de judecata pruncilor celor nebuni.

25. Pentru aceasta, ca unor slujitori fără de minte, le-ai trimis judecata întru batjocură.

26. Iar [cei care cu] jucăriile certării [παιγνίοις ἐπιτιμήσεως] nemustrându-se [nu s-au mustrat], vrednica judecată a lui Dumnezeu vor încerca,

27. căci întru care ei suferind [sufereau], se mâniau. [Și] în[tru] a acestora, care li se părea [a fi] „dumnezei”, în ei văzându-se pedepsiți, pe Care de demult Îl tăgăduiau, să-L știe pe Dumnezeul cel adevărat au cunoscut. Și de aceea a venit și sfârșitul judecării de peste ei.

Capitolul 13

1. Căci deșerți [sunt] toți oamenii [cu] firea, cărora le era de față necunoașterea lui Dumnezeu [Θεοῦ ἀγνωσία], și din bunătățile cele care se văd [καὶ ἐκ τῶν ὁρωμένων ἀγαθῶν] nu s-au întărit să-L cunoască pe Cel care este [οὐκ ἴσχυσαν εἰδέναι τὸν ὄντα], nici lucrurilor [Sale] luând aminte [nu] L-au cunoscut pe Artizan/ Meșteșugar [οὔτε τοῖς ἔργοις προσέχοντες ἐπέγνωσαν τὸν Τεχνίτην][60],

2. ci sau foc sau vânt sau aerul cel rapid sau cercul stelelor sau apa cea năprasnică sau luminătorii cerului au socotit [că sunt] „stăpânitorii lumii” [πρυτάνεις κόσμου] și „dumnezei [θεοὺς]”,

3. de care, dacă [cu] frumusețe bucurându-se [se bucurau] de acestea, [drept] „dumnezei” le luau. [De aceea], să cunoască[61] cu cât mai bun [decât] acestea[62] este Stăpânul! Căci Începătorul facerii [celei pline] de frumusețe le-a zidit pe ele [ὁ γὰρ τοῦ κάλλους Γενεσιάρχης ἔκτισεν αὐτά].

4. Iar dacă de putere [δύναμιν] și de lucrare [ἐνέργειαν][63] minunându-se [se minunează], să înțeleagă cu cât este mai puternic decât ele Cel care le-a pregătit pe acestea!

5. Căci din măreția și frumusețea făpturilor [ἐκ γὰρ μεγέθους καὶ καλλονῆς κτισμάτων], după asemănare [ἀναλόγως], Făcătorul facerii lor se vede [ὁ Γενεσιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται][64].

---

[60] Pe Făcătorul lumii.
[61] Cei idolatri.
[62] Decât lucrurile cele create de El.
[63] De puterea și de lucrarea lui Dumnezeu.
[64] Sfântul Pavlos a spus ceva asemănător în Rom. 1, 20.

6. Dar încă [și] spre acestea este puțină plângere [ἀλλ᾽ ὅμως ἐπὶ τούτοις μέμψις ἐστὶν ὀλίγη]. Căci și acestea[65] pot să înșele [καὶ γὰρ αὐτοὶ τάχα πλανῶνται] [pe cei care], pe Dumnezeu căutând [Îl caută] și vrând [vor] să Îl afle [Θεὸν ζητοῦντες καὶ θέλοντες εὑρεῖν].

7. Căci în [și cu] lucrurile Sale trăind, caută și se încredințează [cu] vederea, că bune [sunt] cele care se văd.

8. Și iarăși nici ei [nu sunt] de iertat.

9. Căci dacă atât de mult[e] au putut să știe ca să poată să urmărească veacul, pe Stăpânul acestora cum de nu L-au aflat repede?

10. Iar nenorocite și în cei morți [sunt] nădejdile lor, care au numit „dumnezei" lucrurile mâinilor omenești, aur și argint, lucrarea de meșteșug și asemănări ale vietăților sau piatra cea nefolositoare, [adică] lucrul de mână cel vechi.

11. Iar dacă și vreun tăietor de lemne, un dulgher [τέκτων], s-a mișcat repede tăind un copac, [el] a răzuit cu măiestrie toată coaja lui și, meșteșugind cu bună cuviință, a pregătit un vas folositor întru slujba vieții [κατεσκεύασεν χρήσιμον σκεῦος εἰς ὑπηρεσίαν ζωῆς]

12. și resturile lucrului întru pregătirea hranei folosindu-le s-a săturat.

13. Dar din acele resturi, [care] întru nimic [nu sunt] de folos, luând un lemn strâmb [ξύλον σκολιὸν] și crescut cu noduri [καὶ ὄζοις συμπεφυκός], l-a sculptat în grija tihnei sale și [cu] experiența înțelegerii l-a făcut pe el. L-a făcut pe el [cu] chipul omului [εἰκόνι ἀνθρώπου]

14. sau [cu] vreo vietate neînsemnată l-a asemănat pe el, ungându-l [cu] cretă roșie și [cu] roșu roșindu-i culoarea lui și ungând toată pata cea [care este] întru el

---

[65] Făpturile lui Dumnezeu.

15. și făcându-i lui o vrednică locuință a sa, în perete l-a pus pe el, legându-l [cu] fier.

16. Așadar, pentru ca să nu cadă, a gândit mai înainte [pentru] el, știind că nu poate lui să-și ajute. Căci și chip este și are nevoie de ajutor.

17. Iar rugându-se pentru stăpânirile și nunțile sale și [pentru] fii, nu se rușinează vorbind cu cel fără de suflet și pentru sănătate [el] îl cheamă pe cel slab

18. și pentru viață pe cel mort îl consideră vrednic și pentru ajutor pe cel mai nepriceput îl roagă și pentru călătorie [pe cel care] nici [cu] piciorul a-l folosi neputând [nu poate]

19. și pentru câștig și lucrare și a mâinilor reușită, [el], [cu] mâinile [sale], cere tărie trupească [de la] cel mai fără de putere.

Capitolul 14

1. Iarăși, cineva încercând să evite călătoria și vrând a călători prin valurile cele sălbatice, strigă [către] lemn[66], [deși lemnul este] mai putred [decât] corabia purtându-l [care îl poartă] pe el.

2. Căci pe acela[67] pofta câștigurilor l-a văzut și înțelepciunea cea artizană l-a pregătit.

3. Dar a Ta pronie/ înainte-gândire [πρόνοια], Părinte, conduce [toate]! Că ai dat cale și în mare și în valuri cărare sigură,

4. arătând că poți din to[a]t[e] a mântui. Că[ci și] dacă fără de meșteșug are să se îmbarce cineva,

5. și vrei [ca] nu nefolositoare a fi [să fie] lucrurile înțelepciunii Tale, pentru aceasta și [dacă] celui mai mic lemn [prin cel mai mic lemn] cred oamenii [că își scapă] sufletele, [atunci] trecând valurile [cu] pluta, s-au mântuit [se mântuie][68].

6. Căci și la început, pierind uriașii cei mândri [ἀπολλυμένων ὑπερηφάνων γιγάντων], nădejdea lumii pe plută scăpând [ἡ ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἐπὶ σχεδίας καταφυγοῦσα], au lăsat veacului sămânța nașterii [ἀπέλιπεν αἰῶνι σπέρμα γενέσεως], cu a Ta mână călăuzindu-se [τῇ Σῇ κυβερνηθεῖσα χειρί] [ei].

7. Căci a fost binecuvântat lemnul prin care se face dreptatea[69],

8. iar el, cel făcut de mână[70], blestemat [este, cât]

---

[66] Către idolul făcut din lemn.

[67] Pe idol.

[68] Dacă corabia se sparge și oamenii sunt nevoiți să plutească pe lemnele ei, Dumnezeu îi va mântui, dacă vor face o plută din primul lemn găsit înaintea lor.

[69] O profeție despre Sfânta Cruce a Domnului.

[70] Idolul.

și cel care l-a făcut pe el. Căci el lucra, iar cel stricăcios „dumnezeu" a fost numit.

9. Căci în egală [măsură] urâte Îi [sunt] lui Dumnezeu și cel care este neevlavios și neevlavia lui.

10. Căci și cel care a fost făcut[71], dimpreună cu cel care a făcut[72], va fi pedepsit [vor fi pedepsiți].

11. Pentru aceea și în[tru] idolii neamurilor cercetare va fi, că[ci] întru urâciune s-au făcut în zidirea lui Dumnezeu și întru poticnirea sufletelor oamenilor și întru lațul picioarelor celor nebuni.

12. Căci începutul curviei [este] gândirea idolilor [ἀρχὴ γὰρ πορνείας ἐπίνοια εἰδώλων], iar aflarea lor [este] stricăciunea vieții [εὕρεσις δὲ αὐτῶν φθορὰ ζωῆς].

13. Căci [idolul] nici [nu] era dintru început, nici [nu] va fi întru veac.

14. Căci [cu] slava deșartă a oamenilor a intrat întru lume [κενοδοξίᾳ γὰρ ἀνθρώπων εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον] și, pentru aceasta, pe scurt, al lor sfârșit s-a înștiințat.

15. Căci [celui mort] înainte de vreme, [cu] jale îndurerându-se tatăl fiului celui degrabă luat[73], chip făcându-i[74], pe cel [care] înainte [era] om mort, acum ca pe „un dumnezeu" l-a cinstit și a dat celor de sub mâna lui taine și sărbători.

16. Apoi, în timp, întărindu-se obiceiul cel neevlavios [τὸ ἀσεβὲς ἔθος], ca lege a fost păzit [ὡς νόμος ἐφυλάχθη],

17. și [cu] poruncile tiranilor se închina[u] celor cioplite[75]. Pe care, în față, neputând a-i cinsti oamenii,

---

[71] Se referă la idol.

[72] Care l-a făcut pe idol.

[73] Celui degrabă luat dintre noi.

[74] Făcând un idol al copilului său mort prematur.

[75] Idolilor.

pentru că a locui [locuiau] departe, fața cea de departe imprimând-o, au făcut un chip văzut al împăratului care este [era] cinstit, ca pe cel care nu este de față, ca și [când ar fi] de față să-l amăgească prin sârguință.

18. Și întru [pentru] întinderea închinării[76], ambiția meșteșugarului i-a îndemnat și pe cei care nu o cunosc [nu o cunoșteau].

19. Căci, poate, celui care stăpânește vrând să placă, s-a silit [cu] meșteșug [ca să facă] asemănarea în[tru] [cât] mai bine.

20. Iar mulțimea, fiind atrasă prin plăcerea lucrării, pe cel [care cu] puțin înainte [era] cinstit [ca] om, acum obiect de închinare l-au socotit [νῦν σέβασμα ἐλογίσαντο].

21. Și acesta s-a făcut vieții întru cursă. Că[ci] sau dezastrului sau tiraniei slujind oamenii, numele cel de neîmpărtășit [τὸ ἀκοινώνητον ὄνομα][77] l-a[u] pus pietrelor și lemnelor.

22. Așadar, nu a fost destul a se înșela despre cunoașterea lui Dumnezeu, ci și în marea luptă a neștiinței trăind [ἀλλὰ καὶ ἐν μεγάλῳ ζῶντες ἀγνοίας πολέμῳ], pe atâtea rele [ei] le numesc „pace".

23. Căci sau sărbătorile cele ale omorârii de fii sau tainele cele ascunse sau învățăturile cele aparte [și la] ospețele cele nebunești petrecând,

24. încă nici viețile, nici nunțile [nu] le mai păzesc curate. Ci unul pe altul [se dușmănesc] sau se dă [dau] curselor sau, falsificând, suferă durere.

25. Iar toate amestecate este [sunt]: sângele și uciderea, furtul și viclenia, stricăciunea, necredința, tulburarea, jurământul fals,

---

[76] Pentru extinderea ei și la alții.

[77] Adică numele lui Dumnezeu. Pentru că numele Lui nu poate fi dat niciunei făpturi pe care El a creat-o.

26. gălăgia de [pentru] bunătăți [θόρυβος ἀγαθῶν], uitarea harului [χάριτος ἀμνηστία], pângărirea sufletelor [ψυχῶν μιασμός], schimbarea nașterii [γενέσεως ἐναλλαγή], neorânduiala nunților [γάμων ἀταξία], preacurvia și necurăția.

27. Căci închinarea [adusă] idolilor celor nenumiți [este] începutul a tot răul, [cât] și pricina și sfârșitul [lui] este.

28. Căci sau, veselindu-se, au fost nebuni sau profețesc cele mincinoase sau trăiesc [cu] nedreptate sau repede se jură în mod fals.

29. Căci nădăjduind idolilor celor fără de suflet, rău jurându-se, [idolii] să facă nedreptate nu primesc.

30. Și amândouă cele drepte pe ei îi va [vor] pedepsi. Că[ci] rău au gândit despre Dumnezeu, luând aminte idolilor, și au jurat nedrept, în vicleșug, disprețuind cuvioșia.

31. Căci judecata pedepsește pururea nu puterea celor ce se jură, ci a celor care păcătuiesc, [ea pedepsește] călcarea legii a celor nedrepți.

Capitolul 15

1. Iar Tu, Dumnezeul nostru, [ești] bun și drept, îndelung-răbdător și [cu] milă cârmuind toate.

2. Căci și dacă avem să păcătuim, ai Tăi suntem, știind tăria Ta. Și nu vom păcătui, știind că ai Tăi am fost socotiți.

3. Căci a Te înțelege pe Tine [este] întreaga dreptate [τὸ γὰρ ἐπίστασθαί Σε ὁλόκληρος δικαιοσύνη] și să știi [a ști] tăria Ta [este] rădăcina nemuririi [καὶ εἰδέναι Σου τὸ κράτος ῥίζα ἀθανασίας].

4. Căci nici [nu] ne-a înșelat pe noi gândirea oamenilor cea cu rău meșteșug [οὔτε γὰρ ἐπλάνησεν ἡμᾶς ἀνθρώπων κακότεχνος ἐπίνοια], nici truda cea fără de rod a scriitorilor umbrei [οὐδὲ σκιαγράφων πόνος ἄκαρπος] [și nici] chipul mânjit [cu] culori potrivite [εἶδος σπιλωθὲν χρώμασιν διηλλαγμένοις],

5. a căror față vine celor nebuni întru poftă [ὧν ὄψις ἄφροσιν εἰς ὄρεξιν ἔρχεται] și poftește [poftesc] al mortului chip [ποθεῖ τε νεκρᾶς εἰκόνος] [și] vederea cea fără de suflare [εἶδος ἄπνουν][78].

6. [Căci] iubitorii de cele rele [sunt] și cei vrednici de astfel de nădejdi. [Și la fel sunt] și cei care fac și cei care poftesc și cei care se închină [idolilor].

7. Căci și olarul [κεραμεὺς], călcând pământul cel moale, cu osteneală zidește, spre slujba noastră, câte una. Iar din același lut a zidit și vasele cele curate ale lucrurilor cele slujitoare, [dar] și cele dimpotrivă, asemenea pe toate. Și [din] acestea două, [după] care [cum] este folosul fiecăruia, judecător[79] [este] lucrătorul în lut [ὁ πηλουργός].

---

[78] Se referă la idoli.

[79] El decide ce fel de vas trebuie să zidească.

8. Și lucrătorul cel rău zidește dumnezeu deșert [θεὸν μάταιον] din același lut – [el] care, cu puțin mai înainte, din pământ născându-se, după puțin merge [în cel] din care a fost luat, a sufletului datorie cerându-și –,

9. ci [căci] grija lui nu este că se va osteni, nici că are viață scurtă, ci se sădește aurarilor și argintarilor și pe căldărari îi urmează și slavă crede [că are], că[ci] le zidește pe cele înșelătoare.

10. Cenușă [este] inima lui [σποδὸς ἡ καρδία αὐτοῦ] și mai neînsemnată [decât] pământul [este] nădejdea lui [καὶ γῆς εὐτελεστέρα ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ] și mai necinstită [decât] lutul [este] viața lui [πηλοῦ τε ἀτιμότερος ὁ βίος αὐτου].

11. Că nu L-a cunoscut pe Cel care l-a zidit pe el [ὅτι ἠγνόησεν τὸν πλάσαντα αὐτὸν] și pe Cel care i-a suflat lui suflet lucrător [καὶ τὸν ἐμπνεύσαντα αὐτῷ ψυχὴν ἐνεργοῦσαν] și pe Cel care i-a suflat [lui] pe Duhul Cel viu [καὶ ἐμφυσήσαντα Πνεῦμα Ζωτικόν],

12. ci au socotit[80] a fi o jucărie viața noastră [ἀλλ᾽ ἐλογίσαντο παίγνιον εἶναι τὴν ζωὴν ἡμῶν] și traiul [nostru] o sărbătoare avantajoasă [καὶ τὸν βίον πανηγυρισμὸν ἐπικερδη]. Căci trebuie acum, zice [el][81], de unde [se poate], [și] din rău a strânge [ceva].

13. Căci el [mai mult] decât toți a știut că păcătuiește, zidind, al lucrului [din lucrul] de pământ, vase ușor de spart și cioplite.

14. Și toți [sunt] cei mai nebuni [πάντες δὲ ἀφρονέστατοι] și cei bolnavi [mai mult] decât sufletul celui prunc [καὶ τάλανες ὑπὲρ ψυχὴν νηπίου]. [Pentru că sunt] vrăjmașii poporului Tău, asuprindu-l pe el.

15. Că și pe toți idolii neamurilor i-au socotit „dumnezei”, cărora nici folosul ochilor [nu le este]

---

[80] Se referă la oamenii idolatri.
[81] Omul idolatru, păcătos, avar.

întru vedere, nici nasurile [lor] întru tragere de aer, nici urechile a auzi, nici degetele mâinilor întru atingere și picioarele lor [sunt] nefolositoare pentru urcare.

16. Căci omul i-a făcut pe ei[82] și cel care a fost împrumutat [cu] duh i-a zidit pe ei. [Pentru] că niciun om [nu] poate să zidească un dumnezeu asemenea Lui,

17. ci muritor fiind, muritor face, [cu] mâinile cele fărădelege. Că mai bun este [el decât] lucrurile închinărilor sale, pe care el le-a trăit, iar acelea niciodată.

18. Dar și la vietățile cele mai vrăjmașe se închină, căci [cu] nebunia se unesc [și decât] celelalte sunt mai rele.

19. Și nici [nu] câștigă cele bune, cât să dorești ca în fața vietăților [οὐδ᾽ ὅσον ἐπιποθῆσαι ὡς ἐν ζῴων ὄψει καλὰ τυγχάνει], ci au fugit și de lauda lui Dumnezeu și de binecuvântarea Sa [ἐκπέφευγεν δὲ καὶ τὸν τοῦ Θεοῦ ἔπαινον καὶ τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ].

[82] Pe idoli.

Capitolul 16

1. Pentru aceasta, prin cele asemenea au fost pedepsiți cu vrednicie și prin mulțimea fiarelor au fost chinuiți.

2. Pentru care pedeapsă, bine-făcând poporului Tău, întru pofta dorinței [lor], străină gustare [și] mâncare le-ai pregătit: cârsteiul [ὀρτυγομήτραν];

3. ca aceia poftind mâncarea, pentru urâta înfățișare a celor care au fost trimise[83], și [de la] pofta cea de trebuință să se întoarcă, iar aceștia, în[tru] puțin fiind lipsiți, și de străina gustare să se împărtășească.

4. Căci se cuvenea celor care tiranizează [ca] neînduplecată nevoie să le vină, iar acestora numai să li se arate cum vrăjmașii lor se chinuiau.

5. Căci, când și lor le-a venit îngrozitoarea mânie a fiarelor și [cu] mușcăturile acelor șerpi strâmbi se nimiceau, nu până [la] sfârșit a rămas urgia Ta

6. întru mustrare, ci în[tru] puțin s-au tulburat, având semn al mântuirii [σύμβολον σωτηρίας][84] întru pomenirea poruncii legii Tale [εἰς ἀνάμνησιν ἐντολῆς νόμου Σου].

7. Căci cel care s-a întors [ὁ γὰρ ἐπιστραφεὶς][85], nu pentru ceea ce se vede se mântuia [οὐ διὰ τὸ θεωρούμενον ἐσῴζετο], ci pentru Tine, Mântuitorul tuturor [ἀλλὰ διὰ Σὲ τὸν πάντων Σωτῆρα].

8. Iar și în[tru] aceasta i-ai convins pe vrăjmașii noștri că Tu ești Cel care izbăvești din tot răul [ὅτι Σὺ εἶ ὁ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ].

9. Căci pe aceia, mușcăturile lăcustelor

---

[83] De Dumnezeu.

[84] Se referă la *șarpele de aramă*.

[85] Și a privit spre șarpele de aramă.

și ale muștelor i-a[u] omorât și nu s-a aflat vindecarea sufletului lor, că vrednici erau de [unele ca] acestea [prin care] să se pedepsească.

10. Iar pe fiii Tăi nici dinții balaurilor celor otrăvitori [nu] i-au biruit, căci mila Ta a trecut dincolo [τὸ ἔλεος γάρ Σου ἀντιπαρῆλθεν] și i-a vindecat pe ei [καὶ ἰάσατο αὐτούς].

11. Căci întru pomenirea zicerilor Tale se altoiau [εἰς γὰρ ὑπόμνησιν τῶν λογίων Σου ἐνεκεντρίζοντο] și iute se mântuiau [καὶ ὀξέως διεσῴζοντο], ca nu [cumva], întru adâncă uitare căzând, netulburați să fie de a Ta faptă bună.

12. Căci și nici iarba, nici plasturele [nu i-]a vindecat pe ei [καὶ γὰρ οὔτε βοτάνη οὔτε μάλαγμα ἐθεράπευσεν αὐτούς], ci cuvântul Tău[86], Doamne, Cel care pe toate le vindecă [ἀλλὰ ὁ Σός Κύριε λόγος ὁ πάντας ἰώμενος]!

13. Căci Tu ai puterea vieții și a morții [Σὺ γὰρ ζωῆς καὶ θανάτου ἐξουσίαν ἔχεις] și cobori întru porțile Iadului și ridici [καὶ κατάγεις εἰς πύλας ᾍδου καὶ ἀνάγεις] [de acolo].

14. Iar omul ucide [cu] răutatea lui [ἄνθρωπος δὲ ἀποκτέννει μὲν τῇ κακίᾳ αὐτοῦ] și, ieșind duhul [din el] [ἐξελθὸν δὲ πνεῦμα], nu se [mai] întoarce [οὐκ ἀναστρέφει], nici [nu] se [mai] reîntoarce sufletul luat [οὐδὲ ἀναλύει ψυχὴν παραλημφθεῖσαν][87],

15. iar să fugi [a fugi] de mâna Ta este cu neputință [τὴν δὲ Σὴν χεῖρα φυγεῖν ἀδύνατόν ἐστιν] [omului].

16. Căci cei neevlavioși, refuzând să Te cunoască pe Tine, în tăria brațului Tău au fost biciuiți, [cu] străine ploi și [cu] grindine și [cu] furtuni cu trăsnete neînduplecate prigonindu-se și [cu] foc mistuindu-se.

17. Căci cel mai minunat [lucru era acesta: că]

---

[86] O indicare tainică a persoanei Fiului.

[87] De Îngerii lui Dumnezeu.

în apa [în care] toate stingându-se [se sting], focul [și] mai mult lucra, căci apărătoare este lumea celor Drepți.

18. Căci, câteodată, se îmblânzea flacăra [focului], ca să nu mistuie vietățile care au fost trimise peste cei neevlavioși, ci [ca] ei, văzând [acestea], să cunoască că sunt certați de Dumnezeu [cu] judecată [ἀλλ᾽ αὐτοὶ βλέποντες εἰδῶσιν ὅτι Θεοῦ κρίσει ἐλαύνονται].

19. Iar, câteodată, și în mijlocul apei [mai mult] decât puterea focului arde[88], ca să strice roadele pământului celui nedrept.

20. [Fapt] pentru care, [cu] mâncarea Îngerilor ai hrănit cu îmbucături pe poporul Tău [Ἀγγέλων τροφὴν ἐψώμισας τὸν λαόν Σου] și pâinea cea pregătită le-ai trimis-o lor din cer [καὶ ἕτοιμον ἄρτον ἀπ᾽ οὐρανοῦ παρέσχες αὐτοῖς], fără de trudă [ἀκοπιάτως], având toată dulceața [πᾶσαν ἡδονὴν ἰσχύοντα] și [fiind] spre toată gustarea cea dulce [καὶ πρὸς πᾶσαν ἁρμόνιον γεῦσιν].

21. Căci firea Ta [ἡ μὲν γὰρ ὑπόστασίς Σου], dulceața Ta către fii arăta[i] [τὴν Σὴν πρὸς τέκνα ἐνεφάνιζεν γλυκύτητα], iar [cu] pofta celui care se aduce [τῇ δὲ τοῦ προσφερομένου ἐπιθυμίᾳ], slujind către cel care dorea [ὑπηρετῶν πρὸς ὅ τις ἐβούλετο], se schimba [μετεκιρνᾶτο].

22. Foc a îndurat și zăpada [și] gheața și nu se topea, ca să cunoască că focul a nimicit roadele vrăjmașilor, arzând în grindină și în ploi fulgerând.

23. Și acesta[89], iarăși, ca să se hrănească cei Drepți, și puterea lui [și-]a uitat-o,

24. căci zidirea Ție slujindu-Ți,

---

[88] Focul de la Dumnezeu, prin care El pedepsește, arde mai mult decât focul nostru material. El e un foc paradoxal, pentru că arde și în mijlocul apei.

[89] Se referă la foc.

Celui care ai făcut-o, întinde întru pedeapsă împotriva celor nedrepți și dezleagă întru binefacere pentru cei care în[tru] Tine au nădăjduit.

25. Pentru aceasta și atunci, întru toate cercetând, darului Tău celui atoatehrănitor slujea [τῇ παντοτρόφῳ Σου δωρεᾷ ὑπηρέτει], către voința celor care se roagă,

26. să învețe fiii Tăi, pe care i-ai iubit, Doamne, că nu facerile roadelor îi hrănesc pe o[a]m[eni], ci cuvântul Tău îi păzește pe cei care cred Ție!

27. Căci cel [care] de foc nestricându-se [nu se strică], pur și simplu se topea, încălzindu-se de mica rază de soare.

28. Pentru ca să fie cunoscut [faptul] că trebuie a ajunge soarele spre mulțumirea Ta [δεῖ φθάνειν τὸν ἥλιον ἐπ᾽ εὐχαριστίαν Σου] și către răsăritul luminii să Ți se roage Ție [καὶ πρὸς ἀνατολὴν φωτὸς ἐντυγχάνειν Σοι][90].

29. Căci nădejdea celui nemulțumitor ca o brumă de iarnă se va topi [ἀχαρίστου γὰρ ἐλπὶς ὡς χειμέριος πάχνη τακήσεται] și va curge ca apa cea nefolositoare [καὶ ῥυήσεται ὡς ὕδωρ ἄχρηστον].

---

[90] Profetizarea faptului că Dumnezeiasca Euharistie se va sluji dimineața, când strălucește soarele și că ne vom închina Lui spre răsărit.

Capitolul 17

1. Căci mari [sunt] judecățile Tale [μεγάλαι γάρ Σου αἱ κρίσεις] și greu de tâlcuit [καὶ δυσδιήγητοι]. Pentru aceasta, sufletele cele necertate s-au rătăcit.

2. Căci gândind să asuprească neamul cel sfânt, cei fărădelege – cei robiți ai întunericului și legații nopții celei lungi – închizându-se [cu] acoperișuri, [ei], [care erau] pribegi ai veșnicei înainte-vederi [φυγάδες τῆς αἰωνίου προνοίας] [a lui Dumnezeu], zăceau.

3. Căci gândind a ascunde în păcatele cele ascunse [λανθάνειν γὰρ νομίζοντες ἐπὶ κρυφαίοις ἁμαρτήμασιν], [cu] neluminosul acoperământ al uitării s-au risipit [ἀφεγγεῖ λήθης παρακαλύμματι ἐσκορπίσθησαν], uimindu-se cu groază [θαμβούμενοι δεινῶς] și [cu] năluciri tulburându-se [καὶ ἰνδάλμασιν ἐκταρασσόμενοι].

4. Căci nici locul cel mai lăuntric, pe cel păstrat pentru ei, [nu] îl păzea[u] fără de frică, ci sunetele, tulburându-i pe ei, sunau de jur împrejur, și nălucirile [cu] cei întunecați [φάσματα ἀμειδήτοις] și cei opăriți [cu] fețele se arăta[u] [κατηφῆ προσώποις ἐνεφανίζετο].

5. Și nici tăria focului [nu] biruia [pentru] a lumina, nici flăcările stelelor cele foarte luminoase [nu] îndurau a lumina acea noapte întunecată,

6. ci lor li se arăta numai un foc de la sine [διεφαίνετο δ᾽ αὐτοῖς μόνον αὐτομάτη πυρὰ], plin de frică [φόβου πλήρης], și, înspăimântându-se foarte mult de acea față nevăzută [ἐκδειματούμενοι δὲ τῆς μὴ θεωρουμένης ἐκείνης ὄψεως], gândeau [a fi] mai rele cele care se văd.

7. Și zăcea[u] batjocurile meșteșugului

vrăjitoresc, și a înfumurării celei peste minte [este] mustrarea cea nerușinată.

8. Căci cei care făgăduiesc a îndepărta fricile și tulburările sufletului îmbolnăvit, aceia boleau de evlavia cea de râs [οὗτοι καταγέλαστον εὐλάβειαν ἐνόσουν].

9. Căci, și dacă niciun [lucru] tulburător [nu] îi înfricoșa [i-ar fi înfricoșat] pe ei, [cu] trecerile fiarelor și [cu] șuierăturile târâtoarelor speriindu-se, piereau înfricoșați și pe văzduhul cel ieșit de nicăieri [καὶ τὸν μηδαμόθεν φευκτὸν ἀέρα] refuzau să-l privească [προσιδεῖν ἀρνούμενοι].

10. Căci răutatea [este] fricoasă, cu propria sa mărturie osândindu-se, și pururea a primit cele rele, asuprindu-se [cu] conștiința [συνεχομένη τῇ συνειδήσει].

11. Căci nimic [nu] este frica [οὐθὲν γάρ ἐστιν φόβος], decât numai trădarea ajutoarelor din cuget [εἰ μὴ προδοσία τῶν ἀπὸ λογισμοῦ βοηθημάτων].

12. Și, înăuntru fiind [ἔνδοθεν δὲ οὖσα], așteptarea [este] mai mică [ἥττων ἡ προσδοκία]. [De aceea, el] socotește mai mult necunoașterea pricinii celei care dă durere.

13. Iar cei [care, în] noaptea cea cu adevărat neputincioasă [οἱ δὲ τὴν ἀδύνατον ὄντως νύκτα], și din cele mai de jos ale neputinciosului Iad venind [καὶ ἐξ ἀδυνάτου ᾌδου μυχῶν ἐπελθοῦσαν], același somn dormind [τὸν αὐτὸν ὕπνον κοιμώμενοι],

14. [cu] minunile nălucirilor se conduceau, iar pe ei [înșiși cu] trădarea sufletului se slăbeau, căci lor li s-a turnat frica cea deodată și neașteptată.

15. Așadar, atunci, care încă la un moment dat astfel era acolo [εἶθ᾽ οὕτως ὃς δή ποτ᾽ οὖν ἦν ἐκεῖ], căzând, se păzea închizându-se întru temnița cea fără de fier [καταπίπτων ἐφρουρεῖτο εἰς τὴν ἀσίδηρον εἱρκτὴν κατακλεισθείς].

16. Căci dacă și plugar era cineva sau păstor sau [din] cei din pustie, lucrător[i] ai trudelor [εἴ τε γὰρ γεωργὸς ἦν τις ἢ ποιμὴν ἢ τῶν κατ᾽ ἐρημίαν ἐργάτης μόχθων], luând mai înainte pe cea greu de scăpat, nevoie răbda [προλημφθεὶς τὴν δυσάλυκτον ἔμενεν ἀνάγκην], căci [cu] un lanț de întuneric toți s-au legat [μιᾷ γὰρ ἁλύσει σκότους πάντες ἐδέθησαν].

17. Dacă și vântul șuierând sau glasul cel cu bun viers al păsărilor împrejurul ramurilor celor larg răspândite sau cursul de apă curgând [cu] tărie sau zgomotul cel tare al pietrelor răsturnate

18. sau alergarea cea nevăzută a vietăților săltând sau glasul fiarelor celor sălbatice răcnind sau glasul răsunând din adâncitura munților, [din acestea] slăbea[u] ei înfricoșându-se [παρέλυεν αὐτοὺς ἐκφοβοῦντα].

19. Căci lumea întreagă [cu] luminoasă lumină strălucea [ὅλος γὰρ ὁ κόσμος λαμπρῷ κατελάμπετο φωτὶ] și [cu] neîmpiedicate lucruri se ținea [καὶ ἀνεμποδίστοις συνείχετο ἔργοις],

20. iar numai acelora li s-a întins noaptea cea grea [μόνοις δὲ ἐκείνοις ἐπετέτατο βαρεῖα νὺξ], chipul întunericului care îi va primi pe ei [εἰκὼν τοῦ μέλλοντος αὐτοὺς διαδέχεσθαι σκότους]. Iar lor își erau mai grei [decât] întunericul.

Capitolul 18

1. Și celor Cuvioși ai Tăi le era cea mai mare lumină [τοῖς δὲ Ὁσίοις Σου μέγιστον ἦν φῶς], al cărora glas auzindu-l, dar chipul nevăzându-l [ὧν φωνὴν μὲν ἀκούοντες μορφὴν δὲ οὐχ ὁρῶντες]. Că[ci chiar dacă] aceia nu au pătimit [ὅτι μὲν οὐ κἀκεῖνοι ἐπεπόνθεισαν], [ei] fericeau [ἐμακάριζον].

2. Și [știind] că nu se vatămă, rănindu-se mai înainte, mulțumeau [ὅτι δ᾽ οὐ βλάπτουσιν προηδικημένοι ηὐχαρίστουν] și, ca să deosebească harul, se rugau [καὶ τοῦ διενεχθῆναι χάριν ἐδέοντο].

3. Pentru care stâlpul cel de foc arzător [a fost] povățuitor al călătoriei celei necunoscute [ἀνθ᾽ ὧν πυριφλεγῆ στῦλον ὁδηγὸν μὲν ἀγνώστου ὁδοιπορίας], iar soare nevătămător ai dat[91] înstrăinării celei iubitoare de cinste [ἥλιον δὲ ἀβλαβῆ φιλοτίμου ξενιτείας παρέσχες].

4. Căci vrednici [erau] aceia să se lipsească de lumină și să fie închiși [cu] întuneric [καὶ φυλακισθῆναι σκότει] cei care au păzit închiși pe fiii Tăi [οἱ κατακλείστους φυλάξαντες τοὺς υἱούς Σου], prin care voia[92] a da lumina veacului, a legii celei nestricăcioase [δι᾽ ὧν ἤμελλεν τὸ ἄφθαρτον νόμου φῶς τῷ αἰῶνι δίδοσθαι].

5. Dar sfătuindu-se ei să omoare pruncii celor Cuvioși, și un fiu punându-se și mântuindu-se, întru dovadă ai luat[93] mulțimea de fii a lor și deodată i-ai nimicit în apa cea tare.

6. Noaptea aceea a fost mai înainte cunoscută

[91] Cu referire la Dumnezeu.

[92] Tot cu referire la Dumnezeu.

[93] Dumnezeu a făcut asta.

părinților noștri [ἐκείνη ἡ νὺξ προεγνώσθη πατράσιν ἡμῶν], ca fără teamă – [cei care] au știut acestora [pe acestea], [care] au crezut jurămintelor – să se bucure [ἵνα ἀσφαλῶς εἰδότες οἷς ἐπίστευσαν ὅρκοις ἐπευθυμήσωσιν].

7. Și s-a primit de către poporul Tău mântuirea celor Drepți [προσεδέχθη ὑπὸ λαοῦ Σου σωτηρία μὲν Δικαίων] și pieirea celor vrăjmași [ἐχθρῶν δὲ ἀπώλεια].

8. Căci, [cu] care [măsură] i-ai pedepsit pe cei potrivnici [ᾧ γὰρ ἐτιμωρήσω τοὺς ὑπεναντίους], [cu] aceea, pe noi chemându-ne, ne-ai slăvit [τούτῳ ἡμᾶς προσκαλεσάμενος ἐδόξασας].

9. Căci în taină jertfeau cei Cuvioși, fiii celor buni [κρυφῇ γὰρ ἐθυσίαζον Ὅσιοι παῖδες ἀγαθῶν], și au pus legea Dumnezeirii într-un gând [καὶ τὸν τῆς Θειότητος[94] νόμον ἐν ὁμονοίᾳ διέθεντο]. [Și] asemenea acestora [τῶν αὐτῶν ὁμοίως], și ai celor bune și ai primejdiilor să fie părtași părinților celor Sfinți [καὶ ἀγαθῶν καὶ κινδύνων μεταλήμψεσθαι τοὺς Ἁγίους πατέρων], [ei] deja cântându-le mai întâi laude [ἤδη προαναμέλποντες αἴνους].

10. Și se auzea ca răspuns strigarea nepotrivită a vrăjmașilor și se deosebea glasul cel jalnic, plângând, al copiilor.

11. Și [cu] certarea[95] [erau] asemenea robul cu stăpânul [său] și pedepsindu-se cel din popor [la fel cu] împăratul [și] aceleași pătimind.

12. Și, laolaltă, toți în același nume al morții [πάντες ἐν ἑνὶ ὀνόματι θανάτου], aveau morți nenumărați. Căci nici pentru [ca] să-i îngroape [nu] erau destui cei vii [οὐδὲ γὰρ πρὸς τὸ θάψαι οἱ ζῶντες ἦσαν

---

[94] Cuvântul τῆς Θειότητος [al Dumnezeirii] este unic în LXX.

[95] Certarea lui Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu îl pedepsește pe împărat la fel ca și pe cel din popor.

ἱκανοί], întrucât [ἐπεὶ], într-o clipeală [πρὸς μίαν ῥοπὴν], cea mai cinstită facere a lor a fost nimicită [ἡ ἐντιμοτέρα γένεσις αὐτῶν διέφθαρτο].

13. Căci pe toate necrezându-le pentru vrăjitorii, în[tru] pieirea celor întâi-născuți [ai lor], au mărturisit poporul[96] a fi fiul lui Dumnezeu [ὡμολόγησαν Θεοῦ υἱὸν λαὸν εἶναι].

14. Căci liniștita tăcere cuprinzând toate și noaptea în graba ei mijlocind,

15. atotputernicul Tău cuvânt din ceruri, din tronurile cele împărătești, [este] războinicul cel aspru [ἀπότομος πολεμιστὴς], [care] a sărit întru mijlocul pământului celui muritor, [și] sabia cea ascuțită [ξίφος ὀξὺ], porunca Ta cea nefățarnică purtând [τὴν ἀνυπόκριτον ἐπιταγήν Σου φέρων].

16. Și stând, a umplut toate de moarte, și de cer se atingea și a stat pe pământ.

17. Atunci, numaidecât, nălucirile viselor celor groaznice i-au tulburat pe ei și fricile au venit peste ei în mod neașteptat.

18. Și altul, în alt loc lepădându-se, [era] pe jumătate mort [ἡμίθνητος]. [Și astfel Dumnezeu] le arăta pentru care pricină mureau.

19. Căci visele, tulburându-i pe ei, aceasta au vestit mai înainte, ca să [nu] piară [ei] neștiind pentru ce rău pătimesc.

20. Și s-a atins și de cei Drepți ispita morții [ἥψατο δὲ καὶ Δικαίων πεῖρα θανάτου] și pieire s-a făcut mulțimii în pustiu, dar urgia [Lui] nu a rămas pentru mult [timp] [ἀλλ᾽ οὐκ ἐπὶ πολὺ ἔμεινεν ἡ ὀργη][97].

21. Căci bărbatul cel nevinovat, grăbindu-se, s-a luptat înainte [mai departe] [σπεύσας γὰρ ἀνὴρ

---

[96] Egiptenii au mărturisit că Israil este fiul lui Dumnezeu, că el este poporul Său.

[97] Manifestarea urgiei Sale nu a durat mult timp.

ἄμεμπτος προεμάχησεν], arma slujirii sale [fiind] rugăciunea [τὸ τῆς ἰδίας λειτουργίας ὅπλον προσευχὴν], și a tămâii ispășire primind [καὶ θυμιάματος ἐξιλασμὸν κομίσας], a stat împotriva mâniei [ἀντέστη τῷ θυμῷ] [lui Dumnezeu] și sfârșit a pus nenorocirii [καὶ πέρας ἐπέθηκε τῇ συμφορᾷ], arătând că este slujitorul Tău [δεικνὺς ὅτι Σός ἐστιν θεράπων].

22. Și a biruit mânia [Sa] nu [cu] tăria trupului, nu [cu] lucrarea armelor, ci [cu] cuvântul [L-a biruit] pe Cel care pedepsește [și] L-a supus, pomenind jurămintele părinților [noștri] și făgăduințele [lor].

23. Căci, cei deja morți căzând cu ghiotura unii peste alții, la mijloc stând, [El] a oprit urgia și calea către cei vii a despicat.

24. Căci în veșmântul cel până la picioare era toată podoaba [lor] și slăvile părinților [erau] pe cioplirea cea în patru rânduri a pietrelor și măreția Ta [καὶ μεγαλωσύνη Σου] [era] peste diadema capului său.

25. Acestora le-a venit Cel care nimicește. Și de acestea s-a[u] înfricoșat, căci era destulă [chiar și] numai ispita urgiei.

Capitolul 19

1. Iar mânia cea nemilostivă [ἀνελεήμων θυμὸς][98] până la sfârșit a stat deasupra celor neevlavioși, căci [El] a știut mai înainte [pe cele] ale lor și pe cele viitoare.

2. Că[ci] ei, îngăduindu-i [pentru] a pleca[99], și cu grabă trimițându-i departe pe ei, [mai apoi] părându-le rău, îi vor prigoni.

3. Căci încă în mâini având plânsurile [ἔτι γὰρ ἐν χερσὶν ἔχοντες τὰ πένθη] și plângându-și [ei] mormintele celor morți, alt gând nebunesc au tras și, pe [cei] [pe] care i-au scos [din țară] rugându-i, pe aceștia ca [pe niște] fugari îi prigoneau [acum].

4. Căci îi trăgea pe ei nevoia cea vrednică spre acest sfârșit. Și [El] uitare le-a aruncat celor care au venit împreună, ca să împlinească pedeapsa cea care lipsește [lipsea] chinurilor [lor].

5. Și poporul Tău călătoria cea minunată să încerce, iar aceia moartea cea străină să afle.

6. Căci toată zidirea, în felul ei, iarăși de sus se zidea desăvârșit, slujind poruncilor Tale, ca fiii Tăi să se păzească nevătămați:

7. norul umbrind tabăra. Iar din retragerea apei, care a fost mai înainte, [și] din furtuna cea tare, s-a văzut pământul cel uscat din Marea Roșie, calea cea neîmpiedicată și câmpul cel cu verdeață.

8. Prin care au trecut cu tot neamul [δι᾽ οὗ πανεθνεὶ διῆλθον], cei [care cu] a Ta mână sunt acoperiți [οἱ τῇ Σῇ σκεπαζόμενοι χειρὶ], văzând minu-

---

[98] A lui Dumnezeu.

[99] Se referă tot la plecarea lui Israil din Egipt.

nile cele minunate [θεωρήσαντες θαυμαστὰ τέρατα][ale Tale].

9. Căci, ca [și] caii au fost păscuți și ca mieii au săltat, lăudându-Te pe Tine, Doamne, pe Cel care i-ai izbăvit pe ei!

10. Căci și-au adus aminte încă [și] de cele [trăite] în pribegia lor, cum, în loc de nașterea vitelor, pământul a scos mușițe, iar, în loc de [peștii] cei din ape, râul a vărsat mulțime de broaște.

11. Și, în ultimul rând, au văzut și nașterea cea nouă de păsări, când, [cu] pofta mergând mai înainte, au cerut mâncăruri de desfătare.

12. Căci [γὰρ], întru mângâiere [εἰς παραμυθίαν], cârsteiul li s-a suit lor din mare [ἐκ θαλάσσης ἀνέβη αὐτοῖς ὀρτυγομήτρα].

13. Dar au venit [și] pedepsele celor păcătoși, nu fără dovezile [cu] forța ale trăsnetelor, cele care au fost făcute mai înainte, căci cu dreptate pătimeau [cu] propriile lor răutăți. Căci [de o] și mai grea ură de străini [μισοξενίαν] s-au îngrijit.

14. Căci pe cei pe care nu îi știu [știau], fiind [ei] de față, nu îi primeau, iar pe aceștia, pe făcătorii de bine cei străini, îi înrobeau.

15. Și nu numai [asta făceau], ci mai degrabă [stabileau] ce cercetare va fi lor, când cu ură îi primeau pe cei străini.

16. Iar pe cei care au primit cu sărbători pe cei care deja au fost părtași celor drepte ale lor, cu cumplite dureri i-au chinuit.

17. Și au fost loviți și [cu] orbirea, precum aceia la ușile celui Drept[100], când [cu] întunericul cel mare îmbrăcându-se, fiecare căuta ieșirea ușilor sale.

18. Căci prin [ele] însele stihiile [τὰ στοιχεῖα] armonizându-se [μεθαρμοζόμενα], precum în glasurile

---

[100] La ușile Sfântului Lot.

psaltirionului se împacă numele ritmului [ὥσπερ ἐν ψαλτηρίῳ φθόγγοι τοῦ ῥυθμοῦ τὸ ὄνομα διαλλάσσουσιν], [el] rămând mereu [cu] sunet, care este [tocmai pentru ca] să închipuie cu grijă din vederea celor care s-au făcut.

19. Căci cele ale uscatului întru cele ale apei se întorcea[u] și cele care înotau murea[u] pe pământ.

20. Focul putea [să stea] în apă [peste] puterea sa și apa uita firea [ei] cea stingătoare.

21. Flăcările, dimpotrivă, trupurile vitelor cele stricăcioase, umblând [care umblau] împreună, nu le-a omorât, nici [nu le-a] topit ca gheața cea ușor de topit felul mâncării celei dumnezeiești [γένος ἀμβροσίας τροφῆς].

22. Căci în[tru] toate, Doamne, l-ai mărit pe poporul Tău și l-ai slăvit și nu l-ai trecut cu vederea, în toată vremea și [în] tot locul stând de față!

Biblioteca
Teologie pentru azi

1. *Acatistul Nunții* (35 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/acatistul-nuntii/

2. *Troparul, Condacul și Acatistul Fericitului Serafim Rose al Platinei* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/troparulcondacul-si-acatistul-fericitului-serafim-rose-al-platinei/

3. *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului* (335 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/lumea-postmoderna-si-depersonalizarea-omului/

4. *Viața lui Adam și a Evei* (27 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/viata-lui-adam-si-a-evei/

5. *Teologia îndumnezeirii* (202 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/teologia-indumnezeirii/

6. *Twitter pentru azi (vol. 1)* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/04/twitter-pentru-azi-vol-1-2009/

7. *Bucuria comuniunii (vol. 1)* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/06/bucuria-comuniunii-vol-1/

8. *Pelerina Egeria și Cultul ortodox* (60 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/07/pelerina-egeria-si-cultul-ortodox/

9. *Biblia Satanică* (157 pagini), ca text auxiliar al cărții: *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului*.
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/12/biblia-satanica-editie-exclusiv-online-ro/

10. *Traduceri patristice (vol. 1)* (73 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/19/traduceri-patristice-vol-1-2009/

11. *Bucuria comuniunii (vol. 2)* (309 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/bucuria-comuniunii-vol-2/

12. *Fragmentarium (vol. 1)* (126 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/fragmentarium-vol-1/

13. *Nichita Stănescu. Fenomenul limbii poezești* (disertație de master) (155 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/nichita-stanescu-fenomenul-limbii-poezesti/

14. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 1)* (341 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/03/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-1/

15. *Bucuria comuniunii (vol. 3)* (248 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/07/bucuria-comuniunii-vol-3/

16. *Teologia vederii lui Dumnezeu* (252 pagini): introducere la teza doctorală:

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/teologia-vederii-lui-dumnezeu/

17. *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (teză doctorală) (287 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/vederea-lui-dumnezeu-in-teologia-sfantului-simeon-noul-teolog/

18. Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, *Contra ereziilor (vol. 2)* (457 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/23/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-2/

19. *Bucuria comuniunii (vol. 4)* (449 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2009/12/12/bucuria-comuniunii-vol-4/

20. *Bucuria comuniunii (vol. 5)* (366 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/02/bucuria-comuniunii-vol-5/

21. *Fragmentarium (vol. 2)* (270 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/13/fragmentarium-vol-2/

22. *Cuvinte cu amândouă mâinile* (82 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/21/cuvinte-cu-amandoua-mainile-2010/

23. *Bucuria comuniunii (vol. 6)* (144 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/02/11/bucuria-comuniunii-vol-6/

24. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 1)* (377 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/03/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-1/

25. *Antim Ivireanul: avangarda literară a Paradisului. Viața și Opera (teză doctorală)* (561 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/10/antim-ivireanul-avangarda-literara-a-paradisului-viata-si-opera-2010/

26. *Aspecte dogmatice ale imnologiei ortodoxe. Săptămâna Patimilor și Săptămâna Luminată* (teză de licență) (212 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/23/saptamana-patimilor-si-saptamana-luminata-teza-de-licenta-2010/

27. *Bucuria comuniunii (vol. 7)* (315 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/01/bucuria-comuniunii-vol-7/

28. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 2)* (128 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/12/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-2/

29. *Bucuria comuniunii (vol. 8)* (382 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/29/bucuria-comuniunii-vol-8/

30. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 3)* (191 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-3/

31. *Epilog la lumea veche (I. 1)* (506 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/14/epilog-la-lumea-veche-i-1/

32. *Twitter pentru azi (vol. 2)* (35 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/25/twitter-pentru-azi-vol-2-2010/

33. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 4)* (388 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-4/

34. *Epilog la lumea veche (I. 2)* (378 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/04/epilog-la-lumea-veche-i-2/

35. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 5)* (175 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-5/

36. *Teologia mântuirii la Sfântul Marcu Ascetul* (disertație de master) (154 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/09/teologia-mantuirii-la-sfantul-marcu-ascetul-2010/

37. *Bucuria comuniunii (vol. 9)* (188 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/20/bucuria-comuniunii-vol-9/

38. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 6)* (130 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/27/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-6/

39. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 7)* (76 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-7/

40. Sfântul Epifanie al Salaminei, *Despre măsuri și greutăți și numere și alte lucruri care sunt în Dumnezeieștile Scripturi* (100 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/07/16/sfantul-epifanie-al-salaminei-despre-masuri-si-greutati-2010/

41. PS. Acad. Melchisedec Ștefănescu, *Viața și Scrierile lui Grigorie Țamblac* (adaptare a textului ed. din 1884) (138 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/21/ps-acad-melchisedec-stefanescu-viata-si-scrierile-lui-grigorie-tamblac-versiune-adaptata2010/

42. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Sfătuiri creștine-politice* (text adaptat) (33 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/29/sfantul-antim-ivireanul-sfatuiri-crestine-politice-2010/

43. Sfântul Varlaam al Moldovei, *Răspunsul împotriva Catehismului calvin* (text adaptat) (52 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/09/22/sfantul-varlaam-al-moldovei-raspunsul-impotriva-catehismului-calvin-2010/

44. *Traduceri patristice (vol. 2)* (347 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/06/traduceri-patristice-vol-2/

45. PS Damaschin Dascălul, *Învățături pentru șapte Taine* (text transliterat și adaptat) (27 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/26/ps-damaschin-dascalul-invataturi-pentru-sapte-taine-2010/

46. Dorin Streinu, *Opere alese, vol. I, Despre mine însumi (Jurnal de scriitor. Fragmente)* (526 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2010/12/12/dorin-streinu-opere-alese-vol-i-2010/

47. *Traduceri patristice (vol. 3)* (288 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/02/traduceri-patristice-vol-3/

48. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 2)* (160 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/07/dorin-streinu-opere-alese-vol-2/

49. *Epilog la lumea veche (I. 3)* (256 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/08/epilog-la-lumea-veche-i-3/

50. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (237 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/31/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

51. *Cuvintele duhovnicești (vol. 1)* (390 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/02/12/cuvintele-duhovnicesti-vol-1/

52. *Bucuria vine de departe* (carte dialogică cu Prof. Otilia Kloos) (55 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/21/bucuria-vine-de-departe-2011/

53. *Cuvintele duhovnicești (vol. 2)* (558 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/26/cuvintele-duhovnicesti-vol-2/

54. *A vedea și a fi văzut (vol. 1)* (460 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/04/16/a-vedea-si-a-fi-vazut-vol-1/

55. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 8)* (549 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-8/

56. *Praedicationes (vol. 1)* (199 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/20/praedicationes-vol-1/

57. *Twitter pentru azi (vol. 3)* (26 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/07/31/twitter-pentru-azi-vol-3/

58. *Evanghelia după Matei* (112 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/08/11/evanghelia-dupa-matei/

59. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 3)* (214 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/10/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-3/

60. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 4)* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/05/dorin-streinu-opere-alese-vol-4/

61. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 5)* (283 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/21/dorin-streinu-opere-alese-vol-5/

62. *Studii de poezie pașoptistă* (82 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/28/studii-de-poezie-pasoptista-2011/

63. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 9)* (225 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2011/12/16/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-9/

64. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 6)* (209 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/01/14/dorin-streinu-opere-alese-vol-6/

65. *Statistici. Concluzii. Sublinieri. Lucruri văzute de-aproape* (121 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2012/02/18/statistici-concluzii-sublinieri-lucruri-vazute-de-aproape/

66. *Predicile din Săptămâna Mare* (25 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/04/13/predicile-din-saptamana-mare/

67. *Despre omul Împărăției* (190 pagini). Este al 10-lea volum și ultimul al *Operelor complete* ale Fericitului Ilie văzătorul de Dumnezeu.

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/05/29/despre-omul-imparatiei/

68. *Țiganiada: tradiție și inovație. Aventura scriiturii și canonul literar românesc* (111 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/07/19/tiganiada-traditie-si-inovatie/

69. *Praedicationes (vol. 2)* (253 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/08/07/praedicationes-vol-2/

70. *Twitter pentru azi (vol. 4)* (30 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/10/10/twitter-pentru-azi-vol-4/

71. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 1)* (251 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/11/21/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-1/

72. *Praedicationes (vol. 3)* (337 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/10/praedicationes-vol-3/

73. *Epilog la lumea veche (I. 4)* (247 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/22/epilog-la-lumea-veche-i-4/

74. *Praedicationes (vol. 4)* (352 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/09/praedicationes-vol-4/

75. *Praedicationes (vol. 5)* (366 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/27/praedicationes-vol-5/

76. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 2)* (261 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/07/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-2/

77. *Praedicationes (vol. 6)* (308 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/29/praedicationes-vol-6/

78. *Creatori de limbă și de viziune poetică în literatura română (vol. 1)* (228 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/06/15/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-in-literatura-romana-vol-1/

79. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 3)* (308 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/07/31/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-3/

80. *Bucuria comuniunii (vol. 10)* (356 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/21/bucuria-comuniunii-vol-10/

81. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 7) (241 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/23/dorin-streinu-opere-alese-vol-7/

82. *Vorbiri de Facebook (vol. 1)* (508 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2013/10/20/vorbiri-de-facebook-vol-1/

83. *Epilog la lumea veche I. 1 (ediția a doua)* (862 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/11/epilog-la-lumea-veche-i-1-editia-a-doua/

84. *Praedicationes (vol. 7)* (619 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/16/praedicationes-vol-7/

85. *Bucuria comuniunii (vol. 11)* (361 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/31/bucuria-comuniunii-vol-11/

86. *Atenție teologică* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/03/04/atentie-teologica/

87. *Interviuri de conștiință [vol. 1]* (367 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/04/21/interviuri-de-constiinta-vol-1/

88. *Twitter pentru azi (vol. 5)* (59 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/21/twitter-pentru-azi-vol-5/

89. *Vezi ceea ce ești (vol. 1)* (80 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/24/vezi-ceea-ce-esti-vol-1/

90. *Fragmentarium (vol. 3)* (388 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/26/fragmentarium-vol-3/

91. *Vezi ceea ce ești (vol. 2)* (94 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/02/vezi-ceea-ce-esti-vol-2/

92. *Trei poeți și-un început de secol* (280 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/13/trei-poeti-si-un-inceput-de-secol/

93. *Vezi ceea ce ești (vol. 3)* (99 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/20/vezi-ceea-ce-esti-vol-3/

94. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (305 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/25/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-2/

95. *Studii literare (vol. 1)* (447 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/29/studii-literare-vol-1/

96. *Vezi ceea ce ești (vol. 4)* (101 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/05/vezi-ceea-ce-esti-vol-4/

97. *Traduceri patristice (vol. 4)* (427 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/10/traduceri-patristice-vol-4/

98. *Praedicationes (vol. 8)* (510 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/08/15/praedicationes-vol-8/

99. *The Sight of God in the Theology of Saint Symeon the New Theologian* (first book in english; my doctoral thesis) (499 pages)

http://www.teologiepentruazi.ro/2014/09/15/the-sight-of-god-in-the-theology-of-saint-symeon-the-new-theologian/

100. *Vorbiri de Facebook (vol. 2)* (393 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/07/vorbiri-de-facebook-vol-2/

101. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 4)* (441 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/20/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-4/

102. *Mâncăruri românești cu gust* (27 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/27/mancaruri-romanesti-cu-gust/

103. *Acatistul Sfinților pomeniți pe 31 octombrie* (27 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/29/acatistul-sfintilor-pomeniti-pe-31-octombrie/

104. *Studiu despre Viața Sfântului Macarie Romanul* (68 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/31/studiu-despre-viata-sfantului-macarie-romanul/

105. *Fragmentarium [vol. 4]* (502 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/11/29/fragmentarium-vol-4/

106. *Luceafărul. Comentariu literar* (156 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/18/luceafarul-comentariu-literar/

107. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 8)* (216 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-8/

108. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 1]* (283 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/08/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-1/

109. Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Popescu, *Dumnezeu e viu și prezent în lume prin slava Sa* (132 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/15/dumnezeu-e-viu-si-prezent-in-lume-prin-slava-sa/

110. Sfântul Apostol Pavel, *Epistola către Efeseni* (26 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/20/epistola-catre-efeseni/

111. *Cartea Sfântului Profet Ionas* (13 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/21/cartea-sfantului-profet-ionas/

112. *Cele 3 Epistole catolice ale Sfântului Apostol Ioannis* (25 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/23/cele-3-epistole-catolice-ale-sfantului-apostol-ioannis/

113. *Epistola catolică a Sfântului Apostol Iacovos, fratele Domnului* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/30/epistola-catolica-a-sfantului-apostol-iacovos-fratele-domnului/

114. *Cartea Sfântului Profet Ioil* (17 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/04/cartea-sfantului-profet-ioil/

115. *Cărțile Sfinților Profeți Avdiu și Angheos* (16 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/10/cartile-sfintilor-profeti-avdiu-si-angheos/

116. *Epistola către Filippeni a Sfântului Apostol Pavlos* (19 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/13/epistola-catre-filippeni-a-sfantului-apostol-pavlos/

117. *Cântarea Cântărilor* (40 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/18/cantarea-cantarilor/

118. *Evanghelia după Marcos* (130 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/03/22/evanghelia-dupa-marcos/

119. *Epilog la lumea veche I. 2 (ediția a doua)* (952 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/05/16/epilog-la-lumea-veche-i-2-editia-a-doua/

120. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (397 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/12/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-1/

121. *Praedicationes (vol. 9)* (675 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/29/praedicationes-vol-9/

122. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 2]* (303 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/07/07/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-2/

123. *Cartea Sfântului Profet Naum* (14 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/09/09/cartea-sfantului-profet-naum/

124. *Epistola către Galatei* (25 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/10/epistola-catre-galatei/

125. *Cartea Sfântului Profet Amvacum* (14 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/21/cartea-sfantului-profet-amvacum/

126. *Epistola către Colossei* (20 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/08/epistola-catre-colossei/

127. *Eminescu: între modernitate și tradiție. Importanța tradiției literare și spirituale românești pentru viziunea romantică eminesciană* (teză post-doctorală) (884 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/16/eminescu-intre-modernitate-si-traditie/

128. *Traduceri patristice (vol. 5)* (455 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2015/12/06/traduceri-patristice-vol-5/

129. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 5)* (289 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/12/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-5/

130. *Praedicationes (vol. 10)* (627 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/23/praedicationes-vol-10/

131. *Twitter pentru azi (vol. 6)* (100 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/twitter-pentru-azi-vol-6/

132. *Vorbiri de Facebook (vol. 3)* (190 de pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-3/

133. *Evanghelia după Ioannis* (129 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/evanghelia-dupa-ioannis/

134. *Cartea Sfântului Profet Sofonias* (32 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/cartea-sfantului-profet-sofonias/

135. *11 elegii (comentariu literar)* (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/11-elegii-comentariu-literar/

136. *Epistola întâia către Timoteos* (41 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-intaia-catre-timoteos/

137. *Epistola a doua către Timoteos* (37 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-a-doua-catre-timoteos/

138. *Despre nimic* (conferință online) (54 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/07/27/despre-nimic-conferinta-online/

139. *Cântările* (57 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/12/cantarile/

140. Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, *Didahiile* (prima ediție actualizată) (350 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/25/sfantul-sfintit-mucenic-antim-ivireanul-didahiile-prima-editie-actualizata/

141. *Praedicationes (vol. 11)* (698 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/19/praedicationes-vol-11/

142. *Parimiele lui Salomon* (117 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/29/parimiele-lui-salomon/

143. *Studii literare* (vol. 2) (162 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/05/studii-literare-vol-2/

144. *Epilog la lumea veche*, vol. I. 5. Emil Botta (239 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/21/epilog-la-lumea-veche-vol-i-5-emil-botta/

145. Sfântul Împărat Salomon, *Ecclisiastis* (59 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/23/ecclisiastis/

146. *Mântuirea este eclesială* (conferință online) (54 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2016/12/19/mantuirea-este-eclesiala-conferinta-online/

147. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 9)* (270 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2017/01/20/dorin-streinu-opere-alese-vol-9/

148. *Praedicationes (vol. 12)* (571 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2017/02/11/praedicationes-vol-12/

149. *Psalmii* (ediția LXX) (329 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/04/psalmii-editia-lxx/

150. *Psalmii liturgici* (299 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/05/psalmii-liturgici/

151. *Epilog la lumea veche (vol. I. 6). Nichita Stănescu* (759 pagini)

https://www.teologiepentruazi.ro/2017/06/01/epilog-la-lumea-veche-vol-i-6-nichita-stanescu/

152. *Praedicationes (vol. 13)* (530 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/07/10/praedicationes-vol-13/.
153. *Twitter pentru azi (vol. 7)* (254 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/08/30/twitter-pentru-azi-vol-7/.

154. *Epilog la lumea veche*, vol. I. 3 (ediția a doua) (699 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/02/epilog-la-lumea-veche-vol-i-3-editia-a-doua/.

155. *Cartea Sfântului Profet Iov* (144 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/03/cartea-sfantului-profet-iov/.

156. *Studii literare* (vol. 3) (157 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/23/studii-literare-vol-3/.

157. Maturizarea poeziei (173 pagini)
https://www.teologiepentruazi.ro/2017/11/05/maturizarea-poeziei/.

Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș